Guds Son, den Smorde Frelsaren
Hans Lefverne, Förkunnelse och Död på Korset
Enkannerligen skildrade i en Bedröfvelig Tragœdie

EVANGELIUM

enligt

X

Skådespel i Trenne Acter, följande JESUS CHRISTUS
på hans vandring utur STADEN CAPERNAUM
til JERUSALEMS TEMPEL,
at slutliga endas i GETHSEMANES ÖRTAGÅRD,
varande et Icke-Synoptiskt EVANGELIUM.

MDCCLXXXIV

FÖRETAL

Villigt medgifva vi, det vi, i föreliggande arbete, förfarit med viss vårdslöshet gent emot det bibliska stoffet; emedlertid, innan man griper sig för at anklaga oss vår misshandel af historiska skrifter, påminna vi om, huru de bibliska böckerna — det vil säga, dem Kyrkan i sin vishet valt at medtaga i Canon och icke förpassat til pannrummet — äro källor af något tvifvelagtig character.

Den, som ifrågasätter rigtigheten af detta, behöfver blott läsa Genesi första capitel för at rätt öfvertyga sig. Handlingen går, i stora drag, ut derpå, at Menniskjan dömts at lefva i synd och förtappelse, emedan en qvinna, der monterades hop med sin broders, tillika makes, Refben som grundbult, narrades af en ondsindt Orm at äta en förtrollad frukt (hvilken traditionen identifierar med et Äpple), med omedelbara insigter i Sexual-Anatomiens grunder som påföljd; hvarpå sagda dame tog sig för at lägra sina söner (möjligen endast någon enstaka), enär inga andra fruentimmer funnos at säkra slägtets fortbestånd, et cetera, et cetera. Sistnämnda tiltag står ej explicit beskrifvet i Skriften, dertil var det måhända icke heligt nog, men torde dock följa som nödvändig logisk consequence af det förutnämnda, såvida man icke tänker sig, antingen at de första menniskjorna voro förmögne til könlös delning då det knep; alternativt, at Skaparen yxade til en ny svärm kjoltyg af några refben, hvilka til äfventyrs lågo och skräpade i Lustgårdens composter.

De evangeliska skrifterna, i all synnerhet, äro at betragta så som rena propagandan och nedtecknades åtminstone trettiofem år (mycket lågt räknadt) efter de händelser de utgifva sig för at skildra, hvilket förtjenar at noga hållas i minnet vid deras genomläsning.

Den version af förloppet, vi här presentera, hyser lika stora anspråk på at skildra

"sanningen", som någonsin de Synoptiska Evangelia; om icke större, thy, ehuru detta Evangelium nedtecknats något sednare, så försiggår i gengäld intet öfvernaturligt häri, utan denna version af förloppet lär i allo rimma med vår moderna Wetenskaps syn upå tingens ordning.

Ordagranna passager ur Skriften hafva utmärkts som sådane; paraphraser hafva indiquerats genom fotnoter. Evangelisten Marci version har dervidlag favoriserats, så som varande minst corromperad.

Vare det nog theoretiseradt! Hissa rideaun och lät spelet börja!

— Auctorn

EVANGELIUM

Dramatis Personæ

Jesus Christus	Snickare från Galileen
Judas Ischarioth	Jesu Christi Apostel
Simon Petrus	Jesu Christi Apostel
Johannes Evangelista	Jesu Christi Apostel
Jacobus Santiago	Jesu Christi Apostel, den förres broder
Öfrige åtta Apostlar	
Jungfru Maria	Jesu Christi Moder
Maria af Magdala	Jesu Christi Lärjunge
Caiphas	Templets Öfversteprest
Hannas	Hans Svärfader
Joseph	Första Vålnaden
Hexan i Endor	Andra Vålnaden
Isaac	Tredje Vålnaden
Den Blinde	
Den Stumme	
Den Halte	
Romerske Soldater	
Öfrige Bipersoner	

Act I

STADEN CAPERNAUM

En gata i Capernaum, der utbreder sig mellan hvita husväggar under skuggan af cederträd. Arla på dagen; solen är i stigande.

Scen I.

[*Jesus Christus gör entré, samman med sine tolf Apostlar, upförande en väl co-ordinerad dans til musiquen af ABBA's* The Piper.]

Jesus Christus

They came from the hills
And they came from the valleys and the plains
Struggled in the cold
In the heat and the snow and in the rain

Jacobus Santiago

Came to hear him play

Johannes Evangelista

Play their minds away

Alla

We're all following a strange melody
We're all summoned by a tune
We're following the Piper
And we dance beneath the moon
We're following the Piper
And we dance beneath the moon for him
And we dance beneath the moon
Sub luna saltamus

Simon Petrus

They came from the south
From the west and the north and from the east
Waiting for the man
Like a parish is waiting for the priest

Jacobus Santiago

Longed to hear him play

Johannes Evangelista

Play their minds away

Alla

We're all following a strange melody
We're all summoned by a tune
We're following the Piper
And we dance beneath the moon
We're following the Piper
And we dance beneath the moon for him

And we dance beneath the moon
Sub luna saltamus

Judas Ischarioth

He gave them a dream
He seduced everybody in the land
The fire in his eyes
And the fear was a weapon in his hand

Jacobus Santiago

So they let him play

Johannes Evangelista

Play their minds away

Alla

We're all following a strange melody
We're all summoned by a tune
We're following the Piper
And we dance beneath the moon
We're following the Piper
And we dance beneath the moon for him
And we dance beneath the moon
And we dance beneath the moon!

Scen 2.

Jesus Christus Hörer till: Si, en sädesman gick ut till att så:[Marc. 4:3] Och hände sig, wid han sådde föll somt wid wägen, och foglarna under himmelen kommo, och åto det up.[Marc. 4:4] Men somt föll på stenören,

der icke mycken jord war; och det gick strax up: ty der war icke djup jord.[Marc. 4:5] Men då solen gick up, förwisnade det; och efter det war icke wäl berotadt, förtorkades det.[Marc. 4:6] Och somt föll i törne; och törnen wäxte up, och förqwafde det; och det bar ingen frukt.[Marc. 4:7] Och somt föll i goda jord, och det bar frukt, som upgick och wäxte: ett bar tretiofalt och ett sextiofalt och ett hundradefalt.[Marc. 4:8] Den der öron hafwer till att höra, han höre.[Marc. 4:9]

Simon Petrus Hvad betyder det, mästare? Uttolka liknelsen för oss!

Jesus Christus Eder är gifwet att weta Guds rikes hemlighet; men dem, der utan till äro, sker all ting genom liknelser:[Marc. 4:11] På det de skola med seende ögon se, och dock likväl icke förnimmat; och med hörande öron höra, och dock icke förstår: på det de sig icke ens skola omwända, och synderna dem förlåtna warda.[Marc. 4:12] Förstån J icke denna liknelsen? Huru wiljen J då förstå alla liknelser?[Marc. 4:13] Sädesmannen sår ordet.[Marc. 4:14] Men desse äro de, som wid wägen äro, der ordet sådt warder; och de hafwa det hört, strax kommer Satan och tager bort ordet, som sådt war i deras hjertan.[Marc. 4:15] Alltså äro ock de, som på stenören sådde äro: då de hafwa hört ordet, anamma de det strax med fröjd;[Marc. 4:16] Och de hafwa inga rötter i sig, utan stå till en tid: då någor bedröfwelse kommer uppå eller förföljelse för ordet skull, strax förargas de.[Marc. 4:17] Och desse äro de, som i törne sådde äro; de der höra ordet;[Marc. 4:18] Och denna werldenes omsorger och de bedrägelige rikedomar och mycken annor begärelse gå der in, och förqwäfwa ordet, och det warder ofruktsamt.[Marc. 4:19] Och desse äro de, som uti goda jord sådde äro; de der ordet höra, och anammat, och bära frukt, somt tretiofalt och somt sextiofalt och somt hundradefalt.[Marc. 4:20]

Icke warder ett ljus uptändt fördenskull, att man skall sätta den under ena skeppo eller under bordet? Sker det icke fördenskull, att det skall upsättas på ljusastakan?[Marc. 4:21] Ty intet är fördoldt, som icke uppen-

baras skall; ej heller hemligit, som icke skall upkomma.[Marc. 4:22] Den der öron hafwer till att höra, han höre.[Marc. 4:23] Ser till, hwad J hören: med hwad mått J mälen, der skola andra mäla eder med; och eder warder ändå tillgifwet, J som hören detta:[Marc. 4:24] Ty den der hafwer, honom warder gifwet; och den der icke hafwer, af honom skall ock taget warda det han hafwer.[Marc. 4:25] Så är Guds rike, som en man kastar ena säd i jordena;[Marc. 4:26] Och sofwer och står up natt och dag; och säden går up, och wäxer, så att han der intet af wet:[Marc. 4:28] Ty jorden bär utaf sig sjelf först brudd, sedan ax, sedan fullbordadt hwete i axena. När nu frukten mogen är, strax brukar han lian, ty skördetiden är förhanden.[Marc. 4:29] Wid hwem skole wi lika Guds rike? Och med hwad liknelse skole wi betekna det?[Marc. 4:30] Det är såsom ett sinapskorn, hwilket då det sådt warder i jordena, är det mindre än all annor frö på jordene.[Marc. 4:31] Och då det sådt är, går det up, och warder större än all annor krydder, och får stora grenar, så att foglarna under himmelen måga bo under dess skugga.[Marc. 4:32]

[*Jesus Christus lemnar scenen, åtföljd af sine apostlar, med exception för Johannes, Jacobus och Simon Petrus.*]

Scen 3.

Simon Petrus Si der en prophet at följa! Thy han lärer wäldeliga och icke såsom de Skriftlärde...[1]

Jacobus Santiago Johannes, broder! Hvem är din favorit af Propheterna?

Johannes Evangelista Det var då också en fråga! Esaia förstås!

Simon Petrus Hvi så?

[1] Marc. 1:22.

Johannes Evangelista Emedan han förebådar så granna syner. Död och förintelse åt Israel om icke bot och bättring sker!

Jacobus Santiago Hallelujah!

Johannes Evangelista Jojomen! Jag älskar prophetior om Domedagen. Och hvad skref han om Zions stolta döttrar — hvilka gå der och svansa med färgadt ansigte?[2]

> Och der skall vara stank för goda lukt, och ett löst band för bälte, och ett skallot hufwud för krusadt hår, och för en wid mantel en trång säck: allt detta i staden för din dägelighet.[Es. 3:24]

Jacobus Santiago Å hu! Hvad för en otäcking skulle anställa et sådant inferno?

Johannes Evangelista En djefvul kanske? Ho eljest? Nå, lät oss tala muntrare ting! Hvilken bok föredrager månne Simon Petrus?

Simon Petrus Den skönaste och mest lyriska af dem alla: Salomos Predikare! Metaphorerna flöda och språket är vackert — poëtiskt, rent utaf, en egenskap man eljest icke finner i de gamles skrifter... Tänk blott:

> Allt är fåfängelighet, sade Predikaren; allt är icke annat än fåfängelighet.[Pred. 1:2] Hwad hafwer menniskan mer af alla sine mödo, som hon hafwer under solene?[Pred. 1:3] En släkt förgås, den andra kommer till; men jorden blifwer ewinnerliga.[Pred. 1:4]
>
> Hwad är det, som skedt är? Det samma, som här efter ske skall. Hwad är det man gjort hafwer? Det samma, som man här efter ännu göra skall: och sker intet nytt under solene.[Pred. 1:9]

Johannes Evangelista Nihil novum sub sole!

[2] Es. 3:16.

Simon Petrus Bah!

Johannes Evangelista Simon Petrus är väl icke förargad?

Simon Petrus Nej, jag är en solid klippa för de vimsiga vågorna at plaska emot.

Jacobus Santiago För egin del är jag af åsigten — om nu min ringa åsigt kunde intéressera herrarne?

Johannes Evangelista Jacob, fortsätt, jag ber!

Jacobus Santiago Jag uphör aldrig at fascineras af verldshistoriens första triangeldrama. Hewa och Adam mot den Otäcka Ormen! Tänk blott, huru stackars Hewa öfverrumplades, fullkomligt tagen på sängen af den inringlande Ormen, hvilken så särdeles slugt inväntat sin chance at förföriskt dingla med den läckra frukten. Huruvida denna var et Fikon eller en Vindrufva, kunna Philosopherna blott speculera i. Och så äta de, synbarligen utan at ana oråd. Vår uplysta generation har med fog sport sig, huru det såta paret kunde gå på detta enkla knep...

Simon Petrus Det är klokskap, det han säger. Gud planterade för wisso, midt i Lustgården, detta bedrägliga träd, som icke enbart var godt, och för den delen ej heller ondt, och då borde Han sjelf i rimlighetens namn stå för consequencerna, och icke det stackars oskyldiga paret!

Jacobus Santiago Ack! jag ser framför mig huru de vandra barfota ut ur Eden, skrudade i några usla fikonlöf at skyla sin nakenhet, och bakom dem tågar det obarmhärtiga Flammande Svärdet, för evigt sperrande vägen åter til det Förlorade Paradiset...

Simon Petrus Bedröfligit! Det var så vi föllo! Men menniskjan är nu en gång dömd at falla...

Jacobus Santiago Är jag icke så säker på!

Simon Petrus Hans fall kommer. Han kommer at falla, han. Var så säker!

Johannes Evangelista Somlige af oss hafva allaredan fallit...

Simon Petrus Jo! [*Fixerar honom.*] Hvilket är fruentimret?

Jacobus Santiago Fruentimret?

Simon Petrus Damen, som plär hålla sig i skymundan vid våra sammankomster! Som stundom upträder med beslöjadt hår, stundom utan...

Johannes Evangelista Å! *den* damen...

Jacobus Santiago Maria heter hon, bördig från Magdala. Har, efter hvad jag kan förstå, fört et temligen vildt lefverne, ehuru hon nu, efter at ha hört Mästaren predika, anser sig hafva funnit den rätta vägen och sålunda anslutit sig til sällskapet. Hennes profession är af det slag man icke gerna talar högt...

Simon Petrus Hm!

Johannes Evangelista Af det slaget!

Jacobus Santiago Af det slaget, ja! Dock, mild och from som et lam, en mycket gudfrugtig qvinna, i hvart fall nu för tiden, af hvad jag kan förstå. Någon har fattat stort tycke för henne, sedan han, enligt utsago, befriat henne från sju dæmoner, hvilka hemsökte henne, ehuru hvilka desse herrar skulle ha varit, tycks ingen rigtigt hafva reda för...

Simon Petrus Herren välsigne henne!

Jacobus Santiago [*Afsides til Johannes.*] Hvad skulle då det betyda? "Somlige af oss hafva redan fallit?" Har du fallit, broder?

Johannes Evangelista De säga vi lefva i synd...

Jacobus Santiago Tala för dig sjelf! Johannes, broder, jag vil icke du skal vara bitter. Jag önskar icke se dig gråta.

Johannes Evangelista Jag gråter icke. Gack din väg! Inga tårar för din skuld! Eller någon annans!

[*Jacobus går.*]

Scen 4.

Johannes Evangelista [*Gaskar up sig.*] Ja, si der! Skökor och skändare, publicaner och plebeyer — det är en munter samling han omgifver sig med, vår så kallade Mästare. Guds sjelfutropade sändebud!

Simon Petrus Hvad säger ni?

Johannes Evangelista Precis hvad jag sade! Guds utvalde mena de sig vara allesammans. Äro de icke Guds yngel i förklädnad, så äro de Döpare och Propheter, och fan vet allt! En sund själ i en sund kropp, säga Romarne. Et sundt förnuft i et sundt hufvud, säger jag! Ingen har någonsin dött af en smula helsosam skepsis gentemot allt de skriftlärde proppa i oss.

Simon Petrus Han menar presterna?

Johannes Evangelista Och vår vördade ledare! Guds son, min sann!

Simon Petrus Hur sa? Hädar ni?

Johannes Evangelista Jag hädar med stolthet.

Simon Petrus Men ni håller Skrifterna för heliga?

Johannes Evangelista Har jag aldrig nekat til...

Simon Petrus Nekar ni nu?

Johannes Evangelista Jag nekar icke. Men ej heller jakar jag.

Simon Petrus Min herre behagar skämta?

Johannes Evangelista Jag skämtar och hädar med alldeles den samma stolthet! Dock, om Böckerna äro helige eller ohelige, det beror alldeles på hvem man frågar.

Simon Petrus Ni frågar mig!

Johannes Evangelista Jaså! Jag trodde det vore ni sjelf, der frågade? Nå, då frågar jag er! Hvad vil ni répondera?

Simon Petrus At Tanakhen är sjelfva det fundament, hvarpå vår tro hvilar.

Johannes Evangelista Och den, der icke tror?

Simon Petrus Honom väntar Gehennas eld. Eller måhända et namnlöst intet. Herren är möjligen icke fullt lika straffande, som våra fäder hafva upfattat det...

Johannes Evangelista Så! Tviflar han på de gamle skrifterna?

Simon Petrus Tviflar och tviflar; måhända är allt icke afsedt at tolkas fullt bokstafligen...

Johannes Evangelista Jemnlikt den Heliga Torah är Gud, våra fäders Gud, den Gud, der förde oss ut ur Ægyptens rike, til et land, hvilket flyter af mjölk och honung (hvilket jag påstår mig aldrig hafva remarquerat), denne Gud är en *straffande* Gud, der hemsöker missgerningar på barn och barnbarn ned i sjunde och åttonde led. Hvad har han at svara på detta?

Simon Petrus At ytterst få hafva communicerat med denne straffande Gud, och således äro förmögne sjelfve ega en upfattning i frågan. Guds innersta tanka och yttersta mening, dem lär menniskjan aldrig kunna utleta!

Johannes Evangelista Och vår Tanakh...?

Simon Petrus Är skrifven utaf menniskjor, det torde ingen numera betvifla!

Johannes Evangelista Huru skal man då veta, hvad som i denna skrift är Guds ord?

Simon Petrus Det kan man icke så noga veta!

Johannes Evangelista Hvi håller ni den då för helig?

Simon Petrus Utmärkt fråga, unge man! En fråga jag sjelf ställt mig mången gång. Men, ser ni, jag tror. Det är detta som är hemligheten. Jag har tron, ni har den icke.

Johannes Evangelista Jag tror icke. Je préfère savoir que croire. Dock, det är mycket jag icke vet...

Simon Petrus Säll den menniskja, der kan säga det!

Johannes Evangelista Huru menar ni?

Simon Petrus Jag menar icke, at den okunnoge vore säll. Men säll är den, der eger tilräcklig visdom at fatta sin egen okunskap.

Johannes Evangelista Ah! Rappellerar han vår Lärares ord? "Salige äro de, som äro andelige fattige: ty himmelriket hörer dem till.[Matth. 5:3]"

Simon Petrus Han minns hvad han vil minnas! Bisatzen härrör från mig; jag tilstadde vår Mästare skjuta in den, hvilken rätt skal utläsas: Salige äro de fattige, *i anden*, thy himmelriket hör dem til![3] Folket begriper eventuellt eljest icke, hvari denna salighet skulle bestå.

Johannes Evangelista Den saligheten predikade redan Johannes Döparen! Och vanställdes redan då! Vet ni, hvad en fräck sate hade impertinencen invända? Han sade (och jag citerar): "Det är godt det, at

[3]Denna celebra pericopé från Bergspredikan utgjorde ämnet för Söderbergs essay *De fattiga i anden* (1935, publicerad i *Forntid och saga*), i hvilken han skrifver:

> Evangelisten bör ju ha förmodas ha menat sitt inskott som en förklarande parentes, som inte nödvändigt behöver avse just det närmast föregående ordet, men som likaväl kan gälla utsagan i dess helhet. Han har tänkt, med Logiakällans text framför sig: Herren kan ju icke ha menat, att de fattiga äro lyckliga i världslig mening; men i anden måste de prisas lyckliga, ty Herren har sagt, att gudsriket är deras. För att fullt otvetydigt uttrycka sin mening borde ha då ha skrivit: "Lyckliga äro de fattiga (nämligen i anden), ty deras är himlarnas rike." Men Matteus var icke någon skicklig stilist på ett språk, som icke var hans modersmål, och han kände varken parenteser eller andra skiljetecken.

de fattige i anden äro salige, thy J sjelf kunnen då göra ovanligt välgrundade anspråk derpå, at i Himmelriket blifva Mandarin med många knappar![4]"

Simon Petrus Ni vet förstås, det Johannes Döparen sitter fängslad? Uprorsmakare, upviglare, förargelseväckande beteende, hvad nu magtens män kunna hitta på...

Johannes Evangelista Det der äro gamla tidningar. Det sägs par ailleurs, at Jesus i största hemlighet begaf sig til Johannes Döparen at söka aflocka honom hans hemligheter. En agitator af den calibern har sällan skådats. Foglarne buga sig för hans predikan! Nå, vid denna rencontre tog då Johannes fram et märkvärdigt document, hvilket han påstod hafva nedsänkts från himmelen i en korg. Han begynte läsa, och det var idel obegripligheter. Men då han kom til slutet, hvilket skulle afslöja det fördolda och bringa klarhet i symbolerna, så interromperade han helt sonica läsningen! Och Jesus blef stående der med lång näsa!

Simon Petrus Hvadan dessa latinismer? Har ni vistats utomlands? [*Johannes ser förlägen ut.*] "Interrompera" hit och "remarquera" dit! Jag har lagt era fremmande glosor på minnet. Jag minns, förstår ni. De säga, jag hafve et utmärkt minne. Jag minns allt.

Johannes Evangelista Ni menar at ni icke kan minnas när ni sednast glömde någonting...? Hvi anslöt ni egentligen er til sällskapet?

Simon Petrus Ni menar, hvarför jag valde at försaka hustru och barn, at frivilligt oka fattigdomen? Nå, jag skal svara, och samtidigt besvara er egen fråga.

Johannes Evangelista Jag har icke ställt någon.

Simon Petrus Icke högt. Men jag inbildar mig känna er.

Johannes Evangelista Knappast.

[4]Expressionen har återfunnits hos Levertin.

Simon Petrus Jo, thy jag känner menniskjan. Jag känner er bättre än ni tror, unge man. I min barndom funnos de, hvilka förutspådde, jag skulle utveckla siargåfvan. Ni undrar, hvarför ni sjelf anslöt er til detta besynnerliga sällskap, då ni alldeles uppenbart icke tror vår Läromästare vara et dugg mer helig än de hycklare, hvilka dageligen höras domdera i synagogan! [*Johannes tiger.*] Nå, vil ni hafva svar eller icke?

Johannes Evangelista Tala!

Simon Petrus Vi äro begge efterföljare til Guds sjelfutropade afkomma. Men icke af den samma anledning. Jag är hans lärjunge, emedan jag finner visdom och klokskap i hans ord — ni sjelf, emedan ni icke gör det.

Johannes Evangelista Det var qvickt upfattadt!

Simon Petrus Jag smickrar mig med at vara kännare af menniskjan. Det är således sant. Ni är icke här af de rätta skälen?

Johannes Evangelista Och hvilka skulle de rätta skälen vara?

Simon Petrus Tron. Hoppet. Barmhärtigheten?

Johannes Evangelista Kärleken, kanske?

Simon Petrus Hvad vet jag? Hvad tror ni sjelf om rätt och fel?

Johannes Evangelista Rätt är at följa sit hjerta. Och andras.

Simon Petrus Huru banalt låter det icke! Dock: klokare än ni sjelf kanske anar. Ja, kanske har ni rätt och jag fel. Jag skal icke dömma, så skal jag ej heller blifva dömd...

Johannes Evangelista Amen! [*Går.*]

Scen 5.

Jesus Christus [*In.*] Simon Petrus! Har du hört den sednaste tidningen?

Simon Petrus Hvad, mästare?

Jesus Christus Johannes Döparen är död.

Simon Petrus Si, det var en nyhet! Och ändock väntad...

Jesus Christus En ascet och sjelfplågare, en gudabenådad agitator, der vunnit min djupaste agtning...

Simon Petrus Afrättad?

Jesus Christus Buden gå i sär. En del säga, han toge sit lif i fängelset. Andra häfda, man halshögge honom. Man vil rent af gå så långt, som at påstå detta skulle hafva skett på anstiftan af drottningen via des dotter, ehuru qvinnornas hemliga motiver för et slikt förfarande stå höljda i dunkel...

Simon Petrus Lät oss draga våra färde. Galileen är ej mera säker plats. Lät oss fara.

Jesus Christus Hvadan? Och hvarthän?

Simon Petrus Ingen varder prophet i sin egin hemstad! Jag förutspår et värdigare mottagande i Jerusalem.

Jesus Christus Jerusalem af alla ställen!

Simon Petrus Just så! Du är herden, och folket din vilsna fårahjord...

Jesus Christus Än hafva vi mycket arbete at uträtta...

Simon Petrus Och ingen stans finns mer arbete än i Jerusalems nejder! Afresa vi nu, ankomma vi lagom til Pesach!

Jesus Christus Du har rätt! Lät oss fara! I dag Jerusalem — i morgon Rom!

Simon Petrus Verlden ligger för våra fötter!

Jesus Christus Samla de tolf! Förbered dem för snar affärd!

Simon Petrus Jag skal så göra, samt skicka bud til församlingen.

Jesus Christus Gör så! De som önska, må följa oss. Öfrige vandre öfver riket, at sprida förkunnelsen! Och — Simon Petrus? Intet ord om detta til — ! [*Han gör en åtbörd.*]

Simon Petrus Det må ske i största hemlighet!

[*Begge ut.*]

Scen 6.

[*Jungfru Maria in, jagande Jacobus, Johannes och Judas Ischarioth framför sig.*]

Jungfru Maria Ut! Försvinn ur min åsyn!

Johannes Evangelista Maria! Madame!

Jungfru Maria Försvinn! Bort!

Johannes Evangelista Ädla fru!

Jungfru Maria Fru! Jo tack! Menar han *Jungfru* kanske?

Johannes Evangelista Nej! Eller jo! Eller — jag vil icke anmärka på Er dygd!

Jungfru Maria Nej! Det verkar ytterst få vilja, emedan man tilskrifver mig förmågan at föda obefläckad!

Judas Ischarioth Er son —

Jungfru Maria Tala icke vidare om honom! Jag har förlorat min ende son, man förde honom vill, och för detta har jag er at tacka...

Johannes Evangelista För wisso är han capable at marchera sjelf!

Jungfru Maria För wisso... [*Bryter samman.*] Hvi står jag här och anklagar er, Johannes, Jacobus? Jag såg er som min sons bröder, och följagtligen mine söner. Ni voro mig begge käre. Och sedan kom vansinnet, galenskapen...

Jacobus Santiago Det kallas icke galenskap. Det heter "nåd af ofvan beskärd"!

Johannes Evangelista Uplyst vansinne, menar du!

Jungfru Maria Han är icke galen!

Johannes Evangelista Ack! huru kan en man vid sina sinnens fulla bruk mena sig vara Guds Son!

Jacobus Santiago Fast ändock icke! Nota Bene: Han är Guds Son endast hvar annan dag. Hvar annan dag är han Menniskjosonen!

Johannes Evangelista Och der lär visst finnas en tredje också, allt emellanåt, den så kallade Helige Ande, hvad det nu månde vara för filur.

Judas Ischarioth Skämta icke om eländet!

Johannes Evangelista Jag skämtar och hädar med alldeles den samma brist på respect! Förlåt! Men vi älska honom alla, och nog kan väl det väga up...

Jungfru Maria Man älskar honom, ja! Så mycket har jag förstått!

Judas Ischarioth Man skal icke tro folket!

Jungfru Maria Hvem skal man då tro? Hvilken stor sanning har icke färdats sqvaller vägen?

Judas Ischarioth Man skal icke tro det, men heller icke förringa!

Jungfru Maria Nå, så gif mig då sanningen! Judas Ischarioth!

Judas Ischarioth Mit samvete är rent. Jag har intet förbrutit.

Johannes Evangelista Jag tror icke frun någon gång hört honom predika! Han gaf et spectacle en gång från en uphöjd plats på berget. Det var magique! Åskådarne kommo i drifvor och man lyssnade med öppen mund til hvad för oracler han basunerade ut!

Jungfru Maria Hvad var det för några oracler han basunerade då?

Jacobus Santiago Å, det var ömsom vin och ömsom vatten, kan man säga.

Judas Ischarioth Ömsom svafvel, ömsom honung!

Jacobus Santiago Syndernas straff och syndernas förlåtelse samtidigt, om frun förstår!

Jungfru Maria Nej, jag förstår mycket litet! Han promenerar upå sina moln, hvilket väl må vara händt. Visst tycks han hafva det ganska trifsamt, der i det blå. Men han är icke min längre, om han nu någonsin var det. Han tilhör folket, dessa evinnerliga fattiga, och gäller följagtligen för uprorsmakare, hvilket icke lär vara öfverheten til behags. Det sägs, han ärnar sig til Jerusalem, nu då Johannes Döparen afrättats och folket ropar efter sin förkunnare. Är detta rigtigt, följer jag honom dit. Hvilket ögonblick som helst kan jag förlora honom. Det kan jag nu icke förhindra, ehuru jag tänker vara til städes då det händer...

Judas Ischarioth Frun är välkommen at anträda vandringen med oss til Jerusalem. Jag tror icke vår vän och mästare kommer at affärda Er.

Jungfru Maria Det har han redan gjort en gång! Det var — det var fullkomligt exempellöst![5]

Johannes Evangelista Vi behöfva nu icke gå in på détaillerna. Men det må man ej förtänka honom. Ho vet, hvilka plågor fräta hans själ...?

Judas Ischarioth At noga åtskilja från hvarje annan individ, som ju lefver i ständig munterhet? Slipa icke marterna sit pinostål på botten af hvar menniskjas själ? Om det också icke vil synas, så tör det dock ske i lön. Peripetien kommer, och med den olyckan, var så säker! Har ni icke fått lära er at frugta morgondagen, unge man?

[5] Med all säkerhet åsyftas passagen i Marc. 3:31–35.

Johannes Evangelista Det vet jag just icke så noga. Jag har ännu icke afvant mig min barndoms sed, at taga dagen som den kommer.

Judas Ischarioth Och följagtligen är ni också lycklig...

Johannes Evangelista Mit lidande kommer. Lidandet är hvar menniskjas lott i lifvet, derom är jag rätt öfvertygad.

Jacobus Santiago Jag skal vara vid din sida, broder. Hvad dina skuldror bära, det skola ock mina bära.

Jungfru Maria Gack, ni trenne! Jag skal hastigt stufva samman några ting at medföra på färden. Intet ord til min son!

Judas Ischarioth Nej, frun! [*De trenne gå.*]

Scen 7.

[*Maria af Magdala in på scenen, håret aftäckt och fritt svallande.*]

Maria af Magdala Maria!

Jungfru Maria [*Tveksam.*] Det är jag.

Maria af Magdala Jesu moder? Visst är det väl ni? Känner ni icke igen mig? Mit namn är ju äfvenledes Maria.

Jungfru Maria Maria? Icke är ni väl Maria af Magdala, Magdalena kallad?

Maria af Magdala Just den samma.

Jungfru Maria Er kommer jag allt i håg... [*Slår om.*] Och alldeles barhufvad upträder hon, midt i Capernaum, utan vare sig slöja eller hätta at försvara dygden med!

Maria af Magdala Knäpp sjelf til barmen, hon! Jag bryr mig just icke om hvad moralens vägtare tänke!

Jungfru Maria Nej, men moralens ofärdsmän kunna tänka desto mer! Det är som at låta krämaren skamlöst bjuda ut marknadsståndets varor: Boutiquen är öppen; det är blott at komma och plocka! Gälda på credit, eller också icke alls!

Maria af Magdala Finner ni något at anmärka på mit näringsfång, Maria af Galileen?

Jungfru Maria Jag talar af omtanka, fröken. Ho vet hvad en flock rusiga karlar kunna taga sig til... Jag plär för öfrigit ej suffixeras med mit ursprung, utan snarare omskrifvas via min sons. Nazarenens moder kalla de mig, rätt och slätt. Icke alldeles smickrande, med tanka på hvilket rykte han röfvat sig!

Maria af Magdala Å, ni skal nog vara stolt deröfver... Jag vet nu icke allt för mycket om verlden, men den mannen tycks vara född til stora ting...

Jungfru Maria Han tycks, framföre det mesta, vara född til at dö! Under hela sin upvext talte han icke om annat. Säg mig, har ni hört talas om *korsfästelserna*?

Maria af Magdala Jag vet blott det är et ohyggligt straff, hvilket utmätes af Romarne för de svåraste förbrytelser.

Jungfru Maria Och det har han fått på hjernan! Har han aldrig talat derom med er? Ser ni, det tycks ha varit en dröm han närt i många år, at blifva uphängd på korset som den simplaste skurk...

Maria af Magdala Hvilken afskyvärd mardröm at plågas af!

Jungfru Maria Det är just det värsta! Det är ingen mardröm, utan en dagdröm han ömt vårdar och vältrar sig i. Har ni reda för hvad Korsfästelse innebär?

Maria af Magdala Icke allt för noga. Vår rätts systême har all tid

förefallit mig en orgie i brutalitet och grymhet, och jag går långa omvägar at undvika galgbacken...

Jungfru Maria Nå! det är, som ni mycket rigtigt begriper, et ohyggligt straff, hvars uttalade syfte är at, så långt möjligt, plåga och förnedra den dömde. Betänk först, Maria, sjelfva korsets form! Der gifvas kors i alla möjliga modeller; af alla former och couleurer man kan tänka sig. Vissa äro smäckra och smidiga, andra tunga och klumpiga, och stundom hafva de dömde at sjelfve bära dem til platsen för afrättningen.

Maria af Magdala Och alla hängas de på kors? Hvi just denna form?

Jungfru Maria Å, det finns et helt alphabet af stativer at välja från! Vissa äro enkle pålar, alltså likasom bokstafven I, det är Romarenas *crux simplex*. Andra hafva en enkel tvärslå, det är *crux commissa*, i form af bokstafven T. Åter andre äro kors i ordets rätta bemärkelse, hvilka Romarena benämna *crux immissa*. Bokstäfverna X och Y äro heller icke ovanlige. Den vanligaste varianten tycks vara den, at offren surras fast med rep, ehuru de, allt efter tycke och för tilfället rådande smak, äfven kunna spikas fast, hvarvid spikarne drifvas genom armarne strax ofvanför handleden. [*Visar på sig sjelf.*]

Maria af Magdala Icke genom händerna? Jag hade all tid hört...

Jungfru Maria Nej, dertil äro handens ben af för klent virke. De skulle icke mägta bära kroppens tyngd, utan trasas sönder. Nej, spikarne bankas in emellan armens begge ben. [*Fattar Marie af Magdala arm at demonstrera.*] Känn, Maria! huru armen eger tvenne särskilda ben, hvilka läkarne kalla strålben och armbågsben.

Maria af Magdala Jag ryser blott jag tänker på det! Spika fast en menniskja på et kors, som et annat beläte! Huru länge hänga de der då, innan de aflida?

Jungfru Maria Det kan taga flere dagar i anspråk, förstås varierande från individuum til individuum, beroende på des allmänna helsa och

constitution. Helt nakne och skyddslöse hänga de, til pöbelns beskådande och begabbande. Då de erfara behof af at tömma sig, tvingas de uträtta sit tarf i allas åsyn, framkallande cascader af jubel från den tölpiga hopen.

Maria af Magdala [*Choquerad.*] Förblöda de? Eller dö de af törst?

Jungfru Maria Intetdera. De qväfvas långsamt til döds, thy då hela kroppsmassan upbäres af de fastbultade armarne, tänjas bröst och lungor ut, så at hvar andhemtning dem blifver en fasansfull plåga. Den dömde tvingas häfva sig up för hvart andetag, och först då hans krafter uttömts til sista droppan och hans pinade kropp icke mera orkar spänna sig, gifver han up andan. Notera, at liket icke nedtages från korset, utan qvarblifver på sin ställning. Köttet hackas från benen af korpar och andre asfoglar; intil des allenast det fastspikade sceletus återstår, allmänheten til varnagel.

Maria af Magdala Det var fasligt! Och detta önskar sig vår Jesus som sjelfvaste paradiset!

Jungfru Maria Jo tack — genom hvilket han inbildar sig vinna det samma!

Maria af Magdala Förlåt?

Jungfru Maria [*Betragtar medlidsamt sin namnes naïft upsperrade ögon.*] Intet. Men lät mig säga detta: Han har tron, min son. Det är hans problem. Han tror.

Maria af Magdala Ja, thy det är et problem at tro och icke veta...

Jungfru Maria Ämnar ni följa denne Jesus Christus intil döden?

Maria af Magdala Han har nu blifvit min ledsagare och lärare...

Jungfru Maria Då skal ni få et godt råd af mig. Packa era egodelar och gör er klar för omedelbar afresa!

Maria af Magdala Hvadan? Och hvarthän?

Jungfru Maria Til Jerusalem! Det är dit man är stadd, enligt hvad ryktet eger at förmäla. [*Går.*]

Maria af Magdala Til Jerusalem! [*Perplex.*] Sammanhänger detta månne med Johannes Döparens död?

Scen 8.

Jesus Christus [*In.*] Maria Magdalena!

Maria af Magdala Det är mit namn.

Jesus Christus Huru det fägnar mig! Hvilka känslosvall dölja sig icke bakom dessa tvenne suckande melodier!

Maria af Magdala Både smärta och skönhet. Emedlertid, mästare, förleds ej, thy vacker fägring vissnar all tid bort. Blott plågan är för evigt beståndande...

Jesus Christus [*Träder närmare. Famnar henne.*] Lät mig sluta er i min famn, ni oskuldsfulla väsen!

Maria af Magdala Oskulden minns jag endast i drömmar!

Jesus Christus Nå! så dröm med mig! Dröm om en vardande tid! Då Guds namn skal åter uprättadt vara, och altare och coupoler och torn til Guds ära blicka ut öfver hvar stad af menniskjan rest...

Maria af Magdala Jag vet icke, om jag trifs i er famn...

Jesus Christus Hvad tänker ni på? At qvinna icke kan låta sig famnas af okänd man med äran i behåll?

Maria af Magdala Den äran är sedan länge förlorad och förgäten!

Jesus Christus Nå! så hvad är det? Håller jag er för hårdt?

Maria af Magdala Nej! Men jag tänker på hvad folk skola prata...

Jesus Christus De styrande i Templet?

Maria af Magdala De tolf!

Jesus Christus Det behöfver du icke frugta — de prata redan allihop! Jacobus och Judas Ischarioth äro värst, men Simon Petrus gaf en cours i sedesamt upförande så sent som i går.

Maria af Magdala Allesamman?

Jesus Christus Allesamman! De anse icke jag borde egna min tid åt de förtappade på samhällets botten, och glömma dervid, det vi redan rulla oss der, och således kunna taga paraiyan[6] i hand...

Maria af Magdala Jag skal fara. Jag vil icke så split och misssämja hvart jag gånge.

Jesus Christus Ni stadne! [*Sluter henne hårdare.*] Ack, Maria Magdalena! ni är ren och god som den nickande, hvita liljan! Klar och ljuf som källans porlande crystall! Har ni någonsin mött verldens ondska? Kunde ni förstå den?

Maria af Magdala I min profession har man mött det mesta...

Jesus Christus Och ändå har ni lyckats gå obefläckad ur er pröfning. Ni är en sällsynt själ. Lät mig lysa er väg genom lifvet!

Maria af Magdala Det gör ni allaredan.

Jesus Christus Kom! Lät mig kyssa er!

Maria af Magdala Ni må kyssa min panna.

Jesus Christus [*Kysser hennes änne.*] Så smakar hon alltså, denna berusande doft! Och ändock icke! [*Fjermar sig.*]

Maria af Magdala Hvad har då skett?

---

[6] *paraiyan:* Inom Hinduiska förhållanden numera allmänt brukadt ord, betecknande medlem af folkskigt (betragtadt såsom) tilhörande oren castus eller stående utanför castus-indelningen.

Jesus Christus [*Grubblar.*] Intet!

Maria af Magdala Jesus! [*Famnar hans midja bakifrån.*] De säga, ni skal blifva fäst på korset.

Jesus Christus De säga det, ja. Mor har hotat med detta kors enda sedan jag låg i linda. Hu, hvilken symbol at skrämma barnen med! Korsets skugga har fallit öfver hela mit lif, och följagtligen har jag aldrig kunnat njuta af klara solskenet. Prophetia eller sanndröm — jag slutar väl der en dag kan jag tro: uphängd, fastspikad, utmärglad, piskad, förnedrad...

Maria af Magdala Som ni säger!

Johannes Evangelista [*Har obemärkt smugit sig in, då Jesus Christus yttrar sista phrasen.*] Å!

Maria af Magdala Johannes!

Johannes Evangelista Stör jag?

Maria af Magdala Icke så fasligt...

Jesus Christus Jo!

Johannes Evangelista Så! det har redan gått så långt! Nå, jag skal icke dérangera... [*Gör en ansatz at gå.*]

Jesus Christus Johannes! kom! [*Nalkas förläget denne.*] Maria Magdalena, gack i frid! Dina synder äro dig förlåtne. [*Maria Magdalena ut.*]

Scen 9.

Johannes Evangelista Hvad har passerat?

Jesus Christus Intet af vigt. Intet, alls intet... [*Går nerveust af och an, innan han brister i gråt.*] Å, Johannes! jag är så olycklig! [*Kastar sig i Apostlens famn.*]

Johannes Evangelista Men vännen, hvad har då skett? [*Jesus Christus svarar icke.*] Hvad var det der om korset?

Jesus Christus [*Far up, skrämd.*] Korset!

Johannes Evangelista Är det sant, at de skola korsfästa dig?

Jesus Christus [*Sjunker modfäldt samman.*] Det lär väl ske en dag... Någon gång skal väl fullbordas, hvad Propheterna skrefvo...

Johannes Evangelista Kan jag väl aldrig tänka mig, Propheterna skulle hafva uttalat sig om Jesus från Nazareth, Timmermannens son?

Jesus Christus Nej!

Johannes Evangelista För så vidt han icke anser sig vara Himmelens utsände?

Jesus Christus Johannes, kom hit! Famna mig! [*Johannes nalkas.*] Närmare! [*Johannes tvekar.*] Håll om mig, thy jag fryser så förfärligt...

Johannes Evangelista Är du rädd?

Jesus Christus [*Snyftar i Lärjungens famn.*] Ja, jag är rädd, Johannes!

Johannes Evangelista För hvad?

Jesus Christus För allt! För verlden. För menniskjor. Och för Yttersta Domen, dagen då jag skal möta min skapare...

Johannes Evangelista Ha! du kan icke vara rädd! Vår store Mästare och Lärofader, som ständigt tröstar och bär oss andra!

Jesus Christus Men hvem skal bära mig? Hvem håller mig, då jag har det som svårast? Ack! jag är så oendligt ensam! Hvart skal jag taga vägen då det stormar, hvad? Hvart flyktar *jag* då det blåser på Gennesareths sjö?

Johannes Evangelista Hit!

Jesus Christus En trygg hamn! En vänlig famn! [*Buffar med nosen mot Johannis bröst.*] Förstår du mig?

Johannes Evangelista Det tror jag.

Jesus Christus Nej, du tror *icke*, och derför är du den lärjunge jag älskar mest.

Johannes Evangelista Det menar du icke!

Jesus Christus Kanhända tillåts mig icke göra skillnad mellan menniskjobarnen, men ändock: jag älskar dig. Och jag älskar Maria Magdalena!

Johannes Evangelista Var du då tvungen! Hvi all tid komma dragande med henne? Hvad har hon som är så märkvärdigt?

Jesus Christus Du förtänke icke Maria Magdalena — det stackars olyckliga creaturet, hon är renare än hvad vi andre någonsin varit! Hon har vadat genom fasor, hvilka rädits hennes oskuld. Man har besmort henne med dy, hvarifrån hon rest sig obefläckad.

Johannes Evangelista Ja, det är synd om henne! Det är synd om menniskjobarnen!

Jesus Christus Barn, ja! De säga, jag vore Guds son. Kan så vara, thy at jag är min faders, det tror jag icke. Man sade, at han ännu icke lägrat min mor innan hon blef hafvande, och fick derför utstå mycken spott och spe. Men onda tungor kunna tystas af tiden... Min moder inbildar sig för öfrigit, hon skal göra oss sällskap til Jerusalem. Vi bryta derför up i största hemlighet en dag tidigare än beräknadt, på det hon icke må följa efter.

Jacobus Santiago [*In.*] En svärm synskadade fruentimmer jagar oss! De kräfva helbregdagörelse och handpåläggning af den store Mästaren!

Jesus Christus Ack! de tro mig kunna bota de sjuka. De tro mig kunna göra helbregda. Tro de mig icke kunna upväcka de döda, blott för det

jag förkunnar Guds ord! Lät oss flykta!

[*De fly.*]

Act 2

Jerusalems Tempel

Öppna torget framför Jerusalems Tempel. Trappa i fonden, ledande up til porten in mot Templets innergård. Murarne rikt utsirade och decorerade. Solen står i zenith; platsen badar i ljus.

Scen 1.

[*Hannas in på torget. Caiphas ut från Templet, bärande en stor urna, hvilken han placerar invid trappan.*]

Caiphas Se, Svärfader Hannas! God morgon!

Hannas God morgon, Caiphas! Är ni uptagen?

Caiphas Icke mer än brukligt är. Pesach närmar sig förstås, och man talar om nytt record-år. Penningarne flöda! Hundratusentals pilgrimer skola flockas i Jerusalem at bevista vårt vackra tempel. Kort sagdt: man räknar med lysande affairer.

Hannas Just så! Och bland dessa pilgrimer… hm! Nå, lät mig vara en smula rakt på sak: der gifvas såväl lam som ulfvar!

Caiphas Hvad menar ni?

Hannas Man säger en uprorsmakare från Galileen har sigtats i staden. Utgifver sig för Guds Son och Messias, och Gud vet allt.

Caiphas Jaså den!

Hannas Just den, ja! Jag tänker, han ärnar sig upträda i synagogorna, at der förkunna sit så kallade budskap. Våra colleger i Judea hafva förtalt rysansvärda historier. Sedan dumheterna väl en gång trattats in i folket, trattas de icke så enkelt ut igen.

Caiphas Kungen plär säga, han vore den Johannes Döparen han en gång låtit afrätta, hvilken nu upståndit från de döde.

Hannas De tvenne hafva råkats! Den ene har döpt den andre. Eller måhända hafva de begge döpt hvar andra. Men för all del, intet miracle lär vara för stort för Guds Son...

Caiphas Somlige säga, det vore Elias eller en af Propheterna...

Hannas Håller jag för långt mera troligt! Nå, det vare med den saken huru det vil. Hit in skal han icke komma! Håll ögonen öppna!

[*Medan de språka, träder Maria af Magdala försigtigt in på tempelplatsen, hufvudet sedesamt beslöjadt. Vandrar kring at beundra templets pragt.*]

Caiphas Nå! jag skal nu gå at förbereda gudstjensten. Far väl, Svärfar!

[*Hannas går.*]

Scen 2.

Caiphas [*Stryker några hvarf rundt scenen, innan han fryntligt nalkas Maria af Magdala.*] God dag, fröken!

Maria af Magdala [*Niger djupt.*] God dag, fader!

Caiphas Er tror jag mig icke hafva sett förr...

Maria af Magdala Nej, jag är icke från detta landskap. Mit namn är Maria af Magdala.

Caiphas Så pass! J hafven färdats långt från Er hembygd.

Maria af Magdala I dessa tider af osäkerhet och politisk uphäfvelse har man icke råd at vara alltför hemkär...

Caiphas Tiderna äro osäkra, det är sant. Löst folk och fä har man ständigt at passa sig för. Och nu eländet i Rom...

Maria af Magdala Hvad timar i Rom?

Caiphas Det vet jag icke med bestämdhet. Somlige säga, Tiberius Cæsar låge för döden. Man talar i hvart fall om en förfärlig décadence i hufvudstaden...

Maria af Magdala Ack ja! Den ene styr och den andre...

Caiphas Den andre lyder! Och det är ständigt den lille mannen, der må lyda!

Maria af Magdala Och qvinnan stånde vid hans sida?

Caiphas Qvinnan är nu menad til hemhjelp åt mannen, det är i himlanom beslutit och anstår icke oss dödlige at närmare rannsaka...

Maria af Magdala Herren gaf väl menniskjan hennes förstånd af en anledning, får man förmoda.

Caiphas Fröken tänker för mycket! Eller umgås hon med fritänkare! [*Pausa.*] Är hon nyliga anländ til Jerusalem?

Maria af Magdala Ja, helt nyligen ankommen, och jag tänkte mig nu bevista gudstjensten och beundra det tempel hvarom hela verlden talar...

Caiphas Beundren på! Verldens åttonde underverk, efter hvad man säger. Eller månne det sjunde. Babylons hängande trädgårdar har man

sagt vara en snöplig skröna, ehuru ingen rigtigt tycks veta, emedan få numera lefvande hafva skådat Babylons murar…

Maria af Magdala Kanske han J rätt; jag är icke öfver mig berest…

Caiphas Nå, jag skal intet störa. Gudstjensten begynner icke förr än om en timme, så J han godt om tid. Emedlertid, tillät mig draga frökens upmärksamhet til urnan, i hvilken vi taga collect, stadens fattige til gagns.

Maria af Magdala För wisso tilhör jag icke sjelf de bättre bemedlade. Dock, jag skal nedlägga hvad jag tycker mig kunna afvara…

Caiphas Det är rigtigt. Man skal tänka på de fattige. Far väl och på återseende, fröken! [*Går.*]

Scen 3.

[*Maria Magdalena nedlägger några mynt i urnan. Judas Ischarioth vilsen in, vandringsstaf i hand.*]

Maria af Magdala Domine, quo vadis?

Judas Ischarioth Jag är icke på väg. Jag är frusen i en oendlig intighet.

Maria af Magdala Kan jag icke tro. Han ter sig lefvande nog.

Judas Ischarioth På ytan, måhända. Man har sport mig hela min lefnad, hvart jag vore på väg. Äfvenledes har jag ställt mig sjelf den samma fråga, men likafullt fant jag mig…

Maria af Magdala Ja?

Judas Ischarioth Stadd på vandring.

Maria af Magdala Hvadan och hvarthän?

Judas Ischarioth Det vet jag icke! Men det syns mig, som vore jag allaredan målet hunnen.

Maria af Magdala Han ljuger! Det ser jag på hans ögon!

Judas Ischarioth Ja, thy jag lärde mig aldrig den konsten at förleda och förvilla. Eller förföra, för den delen, hvilket tycks vara alldeles den samma sak här i verlden...

Maria af Magdala Jag tror icke vi hafva språkat förr. J ären Judas Ischarioth, icke sant? Mit namn är Maria Magdalena.

Judas Ischarioth Hvilket vackert namn! Visst är det Er jag sett vid vissa — lät oss säga *sammankomster* i tragten af Capernaum?

Maria af Magdala Det är rigtigt, och jag skäms icke derför...

Judas Ischarioth Och nu råkas vi i Jerusalem! Hafven J följt vår Mästare i spåren?

Maria af Magdala Ja, men blott på afstånd, thy det anses olämpligt för en dame at färdas samman med ledare och förkunnare...

Judas Ischarioth Än mer olämpligt för henne, at färdas allena! Vägarne äro packade med stråtröfvare och banditer. Hvad har fröken at skaffa i templet?

Maria af Magdala Bedja! Tjena Herren!

Judas Ischarioth Dertil fordras tro, hvilket J synens hafva i mått och öfverflöd...

Maria af Magdala Judas Ischarioth, ansen J Er vara af den rätta tron?

Judas Ischarioth Tro har jag, ehuru jag icke vet, om den är den rätta. Jag tänker mig, huru de döda skola upstå ur sina grafvar på Yttersta Domen, och huru Ärke-Englarne då skola uppenbara den eviga Sanningen, hvilken tro som egenteligen varit den enda "rätta". Och de lycksaliga, hvilka varit förtänksamma nog bekänna sig til den samma, de skola undfå den eviga smörjelsen och evinnerlig lycka i paradiset...

Maria af Magdala Och de öfrige...?

Judas Ischarioth De hvilka satsat på fel kamp? De skola marteras för evinnerlig tid i Gehennas eld.

Maria af Magdala Huru tarfligt fån J det icke til!

Judas Ischarioth Hvad skal jag då säga? Är icke lifvet et lotteri, så väl som gladiatorernas kamp på arenan?

Maria af Magdala Det vet jag just icke så noga.

Judas Ischarioth Våra arenor skola en gång förgå, hafven J någonsin tänkt derpå? Öfver de mägtiga stenblocken skal dammet lägra sig, murarne skola vittra til grus, och om tusen sinom tusen år, skal menniskjan, så som hon då ter sig, blicka deröfver, sägandes: *Detta var de Gamles Arena...*

Maria af Magdala Tiden flyr. Allt flyr. Blott et är beständigt!

Judas Ischarioth Hvad? Nej, sägen icke! Jag vil icke veta! Sägen mig i stället: Ären J lycklig, Maria af Magdala?

Maria af Magdala Jag kunde svara nej, thy jag har lemnat allt bakom mig. Af samma skäl kunde jag svara ja, thy jag har lemnat allt bakom mig, at följa den store mästaren.

Judas Ischarioth Det är alltså så...

Maria af Magdala Det måste det vara. Thy hvad vore annars meningen med allt?

Judas Ischarioth Det finns ingen.

Maria af Magdala Intet?

Judas Ischarioth Platt intet. Veten J, för ännu någon vecka sedan, skulle jag svarat som J sjelf gjorden nyss. Men de sednaste dagarna hafva fört med sig vissa beklagansvärda elementer, vissa ondskefulla omina...

Maria af Magdala Man skal icke tro sina ögon.

Judas Ischarioth Hvad skal man tro då? Folkets sladder?

Maria af Magdala Man kan tro det, eller också icke... Hufvudsak, man icke tror alltför blindt!

Judas Ischarioth Blindt! Ja, jag har varit blind. Jag trodde — jag hoppades — Ack, Maria! Maria Magdalena, gifven mig en kyss!

Maria af Magdala På öppen gata intil Herrens tempel!

Judas Ischarioth Om jag gifte mig med Er, skullen J då kyssa mig?

Maria af Magdala Det var då också en fråga! [*Intager plats på trappan.*] Hvad är så vedervärdigt med Er, at Er egin hustru icke skulle vilja kyssa Eder på mund?

Judas Ischarioth Der saden J det! Ja, jag är vedervärdig, i ordets rätta betydelse. Och ändock har jag intet gjort för at förtjena detta epithet. Jag är en hygglig karl, som intet högre önskar än ägta maka och sätta bo. Men jag lemnade allt den dagen, lemnade allt på en dåres nyck, och nu vet jag icke hvarthän jag drifver.

Maria af Magdala J ären sårad! En stackars, rifven fogel! Lät mig hålla Ert hufvud. Nej, icke så. Kom hit med Ert hufvud. Lägg det i mit knä.

Judas Ischarioth Kan en dame slikt förfara med en herres hufvud, med bibehållen värdighet?

Maria af Magdala Tydligen kan hon det.

Judas Ischarioth Jag uphör aldrig at förundras.

Maria af Magdala Öfver hvad?

Judas Ischarioth Menniskjans hårdhet. Och samtidiga vekhet. Och qvinnans obegriplighet!

Maria af Magdala Säg, hvad är det som plågar Er så?

Judas Ischarioth Jag kan icke säga. J förstoden icke.

Maria af Magdala Hvi icke?

Judas Ischarioth Lät mig se Ert anlete, få skåda Er själ! Jo, måhända skullen J förstå. Icke sakens djup och allvar, men jag tror icke J voren fremmande för allt jag försakat... Jag tror nog J förstån allaredan.

Maria af Magdala Tron J icke jag sjelf har försakat?

Judas Ischarioth Hvad och hvi? [*Maria af Magdala tiger.*] Nå! jag skal icke pressa Er...

Maria af Magdala Jag for hit at åter sammantreffa med denne märklige man, om hvilken man förtäljer så underbara ting... [*Judas Ischarioth svarar icke.*] Predikaren Jesus, honom de kallar Mästare...

Judas Ischarioth Tyst! Icke et ord mer!

Maria af Magdala Folkets sladder skal man icke lyssna på, var det icke så J saden?

Judas Ischarioth Lyssna på det kan man nog, men man skal i hvart fall icke tro det.

Maria af Magdala Det är saligare at veta än at tro...

Judas Ischarioth Så sant!

Maria af Magdala Så säg mig nu...

Judas Ischarioth [*Twijk.*] Säg, sköna fröken, har ni aldrig älskat?

Maria af Magdala Jo visst, mången gång.

Judas Ischarioth Hvem?

Maria af Magdala Mig sjelf. Och min fader och moder. Och min väninna jag sprang til brunnen at hemta vatten med, då jag ännu var flicka.

Judas Ischarioth Och mer?

Maria af Magdala Ni menar, om jag älskat en man?

Judas Ischarioth Ja!

Maria af Magdala [*Tvekar.*] Nej. Icke på det sätt, ni menar.

Judas Ischarioth Nå! Ni är ännu ung och vacker. Tiden är er vän. [*Pausa.*] Hvad svarade ni, om jag erböde er giftermål?

Maria af Magdala Försök, så får ni se!

Judas Ischarioth Det törs jag icke. Men jag läser svaret i era ögon. Sådan är den, menskligheten. Aldrig här, men all tid förgäfves! Jag skal anförtro er en hemlighet. Ser ni, då jag var liten pilt, sydde mor min en liten docka af öfverblifvet tyg och stoppade henne med gamla ullrester. Något konstverk at tala om var hon väl ej. Et anlete var hon icke begåfvad med, och hennes utseende följagtligen temligen anonymt... Nå, Maria hette hon, et namn hvars ursprung jag icke kan redogöra för. Denna docka var då, och tycks mig ännu hafva varit, min enda vän i verlden.

Maria af Magdala Det är icke så! Det kan icke vara så!

Judas Ischarioth Nej, thy hon är gången förlorad. Jag vet icke hvart eller ens när. Tänk, min ungdom är mig spårlöst försvunnen. Jag var barn, och så i et jehu blef jag en vuxen man, med allt hvad det må innebära... Och dockan försvann på vägen. Vägen mot — jag vet icke! [*Brister i gråt.*]

Maria af Magdala Se så! Icke skal han gråta. Vuxna karln!

Judas Ischarioth Se der huru menskjor trösta!

Maria af Magdala Nog eger han folk omkring sig at förtrösta på?

Judas Ischarioth Det är just hvad jag icke gör. Och jag ångrar — ångrar mig så bitterliga!

Maria af Magdala Man skal icke blicka bakåt. Bakom oss ligger syndafallet.

Judas Ischarioth Och framför oss Helvetet!

Maria af Magdala Jag orkar icke mer. Res er up! Jag orkar icke bära er tyngd i mit knä.

Judas Ischarioth Ni orkar icke bära min synd, min last och min bedröfvelse. Men sjelf skal jag.

Maria af Magdala Ni måtte vara en olycklig man.

Judas Ischarioth Ja!

Maria af Magdala Jag önskar jag kunde göra något at afhjelpa bördan, der trycker er...

Judas Ischarioth Gift er med mig!

Maria af Magdala Nej!

Judas Ischarioth Nej, thy ni kan icke, ni är bunden af en annan... Och sådan är verldens gång...

Maria af Magdala Jag är bunden, ehuru icke på det sätt ni förefaller tro...

Judas Ischarioth Nej, men det kan också göra det samma för en eländig stackare. Sådana äro de, menniskjorna! En är uptagen, en ann tager maka, en tredje har icke tid. Och hvad återstår oss andra?

Maria af Magdala At viga sig åt de högre tingen?

Judas Ischarioth Och hvilka skulle dessa högre ting vara?

Maria af Magdala At följa sit hjerta!

Judas Ischarioth Och om det leder en rakt i förderfvet? Hvad skulle ni göra då?

Maria af Magdala Då skulle jag vandra rakt i förderfvet. Thy hvad vore det andra tänkbara?

Judas Ischarioth At vända om. Rygga tilbaka!

Maria af Magdala Det gör jag ej.

Judas Ischarioth Nej, thy ni är qvinna. Ert mod kommer aldrig at pröfvas och ni behöfver icke heta ynkrygg... Sådant faller på mannen allenast...

Maria af Magdala Jag kan icke läsa era tankor, ej heller kan jag skåda botten af er själ. Men jag vädjar: Följ ert hjerta. Hvad ni än tänker och känner, följ ert hjerta. Ni kommer icke at ångra er.

Judas Ischarioth Tro det!

Maria af Magdala Minns, at lifvet skrifs framlänges, men läses baklänges. Efterklok kan man all tid vara.

Judas Ischarioth Och i eftertankans kranka blekhet föds bitter ånger!

Maria af Magdala [*Reser sig.*] Ni tycks omöjlig at tala förnuft med! Mit råd är: Lef så, at ni intet ångrar, menniskja!

Judas Ischarioth Ni kallar mig menniskja!

Maria af Magdala Ja, thy för wisso är ni en menniskja för mig. Nu måste jag bjuda far väl, min vän. Och på återseende! Något säger mig, vi skola råkas å nyo... [*Går in i Templet.*]

Judas Ischarioth Menniskja kallade hon mig! Och sedan — vän! Ack, huru ljufligt kan icke lifvet stundom vara!

Scen 4.

Judas Ischarioth [*Ensam qvar på trappan. Qväder til melodien af capstan shantyn* South Australia.]

From Bethlehem, where we were born — *Heave away, haul away!*
Jerusalem we yearnèd for — *Heave away, haul away!*

There ain't but one thing grieves me mind — *Heave away, haul away!*
The Grecian love I left behind — *And we're going to Golgatha!*

Heave away you rolling kings! Heave away, haul away!
All the way you'll hear me sing: Going to Golgatha!

I'll tell you the truth and I'll tell you no lie — *Heave away, haul away!*
I'll love that Mary till I die! — *Heave away, haul away!*
I wished to God she'd marry me! — *Heave away, haul away!*
Merry me and Mary she! — *And we're going to Golgatha!*

Heave away you rolling kings! Heave away, haul away!
All the way you'll hear me sing: Going to Golgatha!

Jesus walked on Galilee — *Heave away, haul away!*
To save a sailor just like me — *Heave away, haul away!*
They say he countered raging storms — *Heave away, haul away!*
He'll raise the dead, he'll blow the horn — *And we're going to Golgatha!*

Heave away you rolling kings! Heave away, haul away!
All the way you'll hear me sing: Going to Golgatha!

Going to Golgatha...

Scen 5.

Caiphas [*Ut på trappan. Under scenens förlopp passera understundom menniskjor in i Templet.*] Detta är Herrens Tempel och icke et hus för fattighjon!

Judas Ischarioth Nå, så skicka Ert tjenstefolk at bortforsla detta stackars fattighjon!

Caiphas Hvem är han, der icke blott dristar sig sitta midt i vägen för Herrens tjenare, utan ock är oförskämd nog at käfta emot! Vet han icke, det jag är öfverstepresten!

Judas Ischarioth Tituln interesserar mig icke. Huru var namnet?

Caiphas Caiphas!

Judas Ischarioth Det namnet säger mig icke allt för mycket... Mig kallar man Judas Ischarioth...

Caiphas En obeveklig man, efter hvad vil synas!

Judas Ischarioth Icke obeveklig, blott — obetvinglig.

Caiphas Det kan jag godt se. Sällan bar en tiggare sit hufvud högre rest, eller sin staf med mera lysande värdighet. Man skulle tro Verlds Förlösaren sjelf vore kommen.

Judas Ischarioth Verlden må nu förlösa sig sjelf. Eller bedja til den Högste om befrielse ur eländet. Thy sjelf förmår hon intet...

Caiphas Zions Wise mena för wisso, vi lefva i den yttersta af tider...

Judas Ischarioth Det ha Zions Wise menat sedan Jeremia! Verldens undergång propheterad hvart femtonde år!

Caiphas Hoppet är det sista, der öfvergifver menniskjan... Först Tron, sedan Hoppet...

Judas Ischarioth Nå, och Kärleken då?

Caiphas Hvad har väl den at skaffa med de högre tingen? Skulle vår Herre hafva en qvinna vid högra sidan af sin thron?

Judas Ischarioth Måhända är den Herre vi alla tilbedja och dyrka et fruentimmer? Har den tankan aldrig slagit Er?

Caiphas Som templets öfverstepprest har jag slagits af det mesta, dock icke just denna märkvärdiga föreställning... För egin del inbildar jag mig Gud vara könlös, et väsen uphöjdt öfver all mensklig fattning. Men

hvad vet jag? Dock, om nu Gud eger et kön, så icke tänker jag mig Honom så som et utstofferadt och grant bemåladt fruentimmer...

Judas Ischarioth Så hvarför längta vi då efter Honom?

Caiphas Jag vet just icke om jag längtar... Huru lätt blifver man icke fastrotad, vid min ålder, i gamla tyger, gamla seder! Helt nyliga begåfvades jag med en sondotter, som torde kunna skänka mycket ljus och glädje i mit lif...

Judas Ischarioth Hvad heter hon?

Caiphas Miriam. Ärad och lofvad vare Herren!

Judas Ischarioth Ärad och lofvad, för den nåd J njutit...

Caiphas Nåd, ja! Hvar dag frambär jag offereld och rökelse, Herren til välbehag — af hvad kön detta väsen nu vara månde — och des outgrundliga nåd, der låter mig framlefva min ålders höst omgifven af idel lycka...

Judas Ischarioth Ack, gode herre! skänken en skärf åt den fattige!

Caiphas Han skal få en slant, om blott han aflägsnar sig från platsen, thy snart skal gudstjensten begynna...

Judas Ischarioth Icke den sorten!

Caiphas Nå, hvad menar han då?

Judas Ischarioth Jag menade: Gifven en skärf af Er lycka och välgång åt den, der intet har!

Caiphas Se, det blir genast svårare det!

Judas Ischarioth Ack, var det icke det jag visste och all tid vetat! Lifvet är tungt, men det är en börda, som måste bäras under afskild och salig tystnad...

Caiphas Har han ingen at dela bördan med?

Judas Ischarioth Nej. Den enda menniskja jag någonsin älskat dog under mina ögon, och sedan des saknar lifvet sin mening...

Caiphas Det var besynnerligt! Jag hörde om en rik man, der dog ensam i sit stora hus, med endast tjenstefolket sörjande. Och nu hör jag om en tiggare, der framlefver sit armod allena. Jag tänkte mig all tid, at de aldra fattigaste, likasom de aldra rikaste, aldrig saknade sällskap; det ensamheten vore medelclassens lott.

Judas Ischarioth Det förstår jag icke, hvarifrån J hemtat denna befängda villa. At de fattige äro ensamme, det kan hvar och en med ögon i skallen begripa. Och hvad angår de förmögne, så måtten J väl ändock inse, hvilken förbannelse rikedomen är. Hvilken fara för menniskjans odödliga själ! Det är lättare, att en camel går genom ett nålsöga, än att en rik kommer i Guds rike.[Matth. 19:24]

Caiphas Hvem har slagit i honom dessa dumheter, at menniskjan skulle ega en själ? Odödlig, til råga på allt!

Judas Ischarioth Det är hvad philosopherna hafva enats om!

Caiphas Kunde tro det, ja! Är det icke Romarne, så är det dessa frivola Greker! Folk läsa för mycket dessa dagar, helst af sådant de icke fullt begripa. Blif vid er läst, skomakare, säger jag! Håll er til tiggarstafven, ni! [*In i Templet.*]

Scen 6.

[*Jesus Christus in, åtföljd af öfrige elfva apostlar.*]

Judas Ischarioth Herre! Mästare!

Jesus Christus Judas Ischarioth! [*De famnas.*] Tiden är kommen! Denna dag skola Phariseerna få känna af himlens tukt och förmaning! Sannerligen, de skola tro deras sista stund vore kommen!

Judas Ischarioth Detta hafva vi allaredan samtalat om! Är detta idiotiska påhitt verkligen genomtänkt?

Jesus Christus Några behöfva få lära sig veta hut! Jag skal fara fram som et rytandes lejon bland fårahjordar![1]

Simon Petrus Amen!

Judas Ischarioth Är det en religion du har converterat til?

Jesus Christus För mig är det icke så mycket tro som tradition!

Scen 7.

[*Frimodig dans til The Dubliners'* Lord of the Dance.]

Jesus Christus

I danced in the morning when the world was young,
I danced in the moon and the stars and the sun.
I came down from heaven and I danced on the earth,
At Bethlehem I had my birth.

Apostlarne

Dance! Dance! wherever you may be!
I am the Lord of the Dance, said he.
And I'll lead you all, wherever you may be,
And I'll lead you all in the Dance, said he.

Jesus Christus

I danced for the scribes and the Pharisees,
They wouldn't dance; they wouldn't follow me.
I danced for the fishermen, James and John;
They came with me, so the Dance went on.

[1] Uttrycket står icke bokstafligen til finnandes i Biblia, deremot hos Lindgren.

Apostlarne

Dance! Dance! wherever you may be!
I am the Lord of the Dance, said he.
And I'll lead you all, wherever you may be,
And I'll lead you all in the Dance, said he.

Jesus Christus

I danced on the Sabbath and I cured the lame;
The holy people said it was a shame.
They whipped, they stripped, they hung me high;
Left me there on the Cross to die.

Apostlarne

Dance! Dance! wherever you may be!
I am the Lord of the Dance, said he.
And I'll lead you all, wherever you may be,
And I'll lead you all in the Dance, said he.

Jesus Christus

I danced on a Friday when the world turned black.
It's hard to dance with the Devil on your back.
They buried my body, they thought I was gone,
But I am the Dance, and the Dance goes on.

Apostlarne

Dance! Dance! wherever you may be!
I am the Lord of the Dance, said he.
And I'll lead you all, wherever you may be,
And I'll lead you all in the Dance, said he.

[*Dansen afslutas dermed, at de i samlad troupe intåga i Templet.*]

Scen 8.

[*Tomt på scenen. Straxt qvälla från Templet slammer och oväsen af den mest förfärliga ghalabaliq*[2]*: Bord vältas öfver enda, lergods krossas, boskap råmar och bräker. Menniskjor gräla och skrika. En folkmassa, hvaribland Maria af Magdala, utströmmar från Templet at skingras. Maria af Magdala qvarblifver rådvill på torget. Hannas anländer och stormar Templet. Jungfru Maria in på scenen, springandes.*]

Jungfru Maria Hvad försiggår här? Hvad är det som pågår? [*Sigtar Maria af Magdala.*] Maria Magdalena! Endtligen en vettig menniskja! Det ryktades om uplopp i synagogan!

Maria af Magdala [*Matt.*] Om det var det spectaclet du ville bevittna, så kom du för sent.

Jungfru Maria Jag kom icke för at starrbliga på spectaclet, utan för at stoppa det! Är det sant som de säga?

Maria af Magdala Ja! Det var din son — och hans lärjungar!

Jungfru Maria Eländes elände at han skulle råka i händerna på detta ungdomsgäng! Et bagares dussin slynglar! Men lättledd har han all tid varit. Hvad togo de sig för?

Maria af Magdala De anställde den största förödelse inom templets väggar.

Jungfru Maria Vandaliserade? We och fasa!

Maria af Magdala Nej! De gåfvo sig på, icke sjelfva tempelbyggnaden, utan dem, hvilka dväljas deri. Allt skedde så hastigt; jag har ännu

[2] *ghalabaliq:* Turkiskt ord med den ursprungliga betydelsen "folksamling". Kan härledas til det arabiska *ghalaba* med samma betydelse. Förskjutningen i betydelse från "folksamling" til "tumulte i största allmänhet" torde bero på missförstånd.

icke hemtat mig. De skreko och skränade, vände tempelbolarnes bord och stolar öfver enda, begynte utdrifva dem, der sälja och köpa i templet, pucklade på vexlarne och utslungade förbannelser öfver presterna, der voro til städes...

Jungfru Maria Man tror icke det vore sant! Hvad har jag gjort för at förtjena slik son!

[*Jesus Christus jemte de tolf apostlarne utsparkas ur templet af Caiphas och Hannas.*]

Caiphas Ut! och kom icke tilbaka!

Jesus Christus Är icke skrifwet? Mitt hus skall kallas ett bönehus allom folkom; men J hafwen gjort det till en röfware kulo.[Marc. 11:17]

Hannas Af hwad makt gör du detta? Och hwilken hafwer gifwit dig denna makten, att du detta göra skall?[Marc. 11:28]

Jesus Christus Jag will ock något spörja eder; swarer mig, så will jag säja eder, af hwad makt jag detta gör.[Marc. 11:29] Johannis döpelse, war den af himmelen eller af menniskor? Swarer mig.[Marc. 11:30]

Caiphas [*Lågt til Hannas.*] Säge wi, af himmelen; då säger han: Hwi trodden J honom icke då?[Marc. 11:31] Men säge wi, att den war af menniskom, rädes wi för folket, ty alle höllo Johannes för en sann prophet.[Marc. 11:32] [*Högt.*] Wi wete det icke.[Marc. 11:33]

Jesus Christus Icke heller säger jag eder, af hwad makt jag detta gör.[Marc. 11:33]

[*Caiphas och Hannas försvinna in i Templet.*]

Jesus Christus [*Igenkänner modren.*] Mor!

Jungfru Maria Eländige odåga!

Jesus Christus Mor!

Jungfru Maria Långt och länge har jag varit stadd på vandring. I dag anländer jag til den Heliga Staden. Och hvad är det första jag får bevittna!

Jesus Christus Mor!

Simon Petrus Frun!

Jungfru Maria Simon Petrus! Hvi hafven J icke bättre pli på min son? Då jag släppte i väg er på utflykt genom Israels land, var det icke denna typ af activiteter jag hade i åtanka!

Simon Petrus Bästa fru...

Jesus Christus Tyst, Petrus! Mor! desse äro skrymtare och falska propheter. De mena sig följa Guds ord —

Jungfru Maria Och du kunde förstås icke tiga stilla? Nej, det kunde du icke! Du var tvungen at söka conflict, det första du gjorde då du satt din fot inom hufvudstadens murar. [*Jesus Christus gör en ansatz at protestera.*] Tig med dig! Jag som sjelf tänkte mig beskåda templets pragt! Huru skal jag nu våga mig inom des väggar, hvad? Huru skal jag någonsin våga visa mig med obeslöjadt anlete i denna stad? Men sådant tänker du icke på, då du far fram som en murbräcka mot allt, som icke passar! Skäms på dig! Skäms på er alla!

Johannes Evangelista Tydligen hafva du och din mor en del at parlera om, emedan ni ju icke hafva rencontrerat hvar ann på länge.

Jacobus Santiago Vi drage oss undan, at ni tvenne samtale i ro. [*Apostlarne och Maria af Magdala lemna scenen.*]

Scen 9.

Jungfru Maria [*Ser efter dem.*] Finns der någon synd du icke nedlåter dig til? Tullens tjenstemän famnar du. Skatteindrifvarne ligger du

til bords med. Skökorna kysser du och de vilsna unga männen gosar du med! Är detta då dit kall i lifvet, at vältra dig i synd och förderf?

Jesus Christus Mor...

Jungfru Maria Tig du! Hvad har jag icke fått höra af Capernaums qvinnor, hvad! Hvad tror du icke folket pratar! Skammen och vanäran följer dit namn i spåren! Jag höljer ansigtet af skam, at ej igenkännas som Nazarenens Moder! Huru vågar du så vanära din faders namn!

Jesus Christus Fader ja!

Jungfru Maria Än är du icke för gammal at smaka riset!

Jesus Christus Det är du som skal tiga, mor! Huru står det til med faderskapet? Nå, svara! Jag tror du tiger, hvad! Tänka sig en qvinna, der vil gälla för dygdemönster och klagar vidt och bredt öfver sonens lefverne! Men hvad har hon sjelf inlåtit sig på? Någon fader finns ej mer i lifvet at spörja, om man nu någonsin egt en, så den kan man icke fråga! Och hvad skulle han tillika veta? Thy vissa förborgade hemligheter äro förunnade modren allenast...

Jungfru Maria Du vet mycket väl —

Jesus Christus Nej, det vet jag icke! Men jag har hört!

Jungfru Maria Hvad har du hört?

Jesus Christus Hvad folket pratar! Om Nazarenens moder!

Jungfru Maria Folket, det enfaldiga!

Jesus Christus Jo, jo, nu låter det!

Jungfru Maria Det var icke et år sedan, som man ordade om en man, man påstod botade de spitelske och upväckte de döde. Byns käringar talte icke om annat på flera månader. Och hvem var då denne förtrefflige karl? Ingen visste! Huru uträttade han dessa miracler? Det visste man

icke! Ingen visste och ingen hade sett! Men hört, det hade man! Man hade hört et alldeles sannfärdigt rykte som communicerats mellan fastrar och mostrar och spåkäringar i sjunde och åttonde led. Och det räckte, tyckte man! En sansad efterverld skal skratta åt vår godtrogenhet!

Jesus Christus Nej, det skal den icke. Thy något säger mig, at enfalden och godtrogenheten hafva en beständig plats i vår verld. Menniskjan är född at göras narr af.

Jungfru Maria Menniskjan är född at ära och älska Gud.

Jesus Christus Du talar som en religieuse tok, mor.

Jungfru Maria Jag talar som en — hm! Nå, jag talar som en hederlig och anständig qvinna.

Jesus Christus Ärbar, kanske, rent utaf!

Jungfru Maria Hut, slyngel! [*Asseyerar sig på trappan.*] Kom hit, mit barn! Lät se din skepnad! Din mantel är smutsig och dina sandaler sönderslitna.

Jesus Christus Det skal så vara, mor.

Jungfru Maria Dagens ungdom! Sedan när blef det à la mode at se ut som en trashank?

Jesus Christus Jag *är* en trashank, mor.

Jungfru Maria Och stolt deröfver, efter hvad det låter! Jag har några penningar undanstoppade. Jag skal köpa tyg på marknaden och sy dig en ny lifklädnad.

Jesus Christus Nej, mor! Jag bär min fattigdom med stolthet.

Jungfru Maria Jo tack! Det tycks vara dit högsta nöje i lifvet!

Jesus Christus Jag måste vara eländig, thy det är hvad man förväntar sig. Icke kan jag väl predika fattigdom i granna, glänsande kläder, hvad?

Jungfru Maria Jaså, är det fattigdom du predikar?

Jesus Christus Nå! kanske icke just fattigdom. Alla kunna dock icke gå med tiggarstafven, thy ho skulle man tigga utaf? Emedlertid vil mig minnas, huru Judas Ischarioth gaf en liknelse en gång, om den rike mannen och camelen, hvilka begge önskade inträda i himmelriket — jag har nu förgätit den exacta ordalydelsen —

Jungfru Maria Har man hört på maken, hvilket drafvel!

Jesus Christus Kärlek och barmhärtighet äro hvad jag söker förmedla til folket, och det hymlar jag icke med.

Jungfru Maria Skal det vara så märkvärdigt?

Jesus Christus Det tycks så!

Jungfru Maria Jaha ja! Folket kan man då inbilda hvad som helst!

Jesus Christus Kan jag inbilda dem, det Gud är kärlek, och det barmhärtigheten må lysa menniskjans väg i lifvet, då —

Jungfru Maria Ja?

Jesus Christus Då har mit värf mig lyckats.

Jungfru Maria Ja, der har du at göra! Och skulle folket här nere visa sig föredömligt lättluradt och låta sig undfå döpelsen på secunden, återstår väl blott at fara til Rom at missionera. Perversionernas näste! Der lär det finnas at uträtta!

Jesus Christus Jag skal skicka Simon Petrus dit.

Jungfru Maria Icke! Han stadne hos dig! Han är den ende, som vet hålla någorlunda pli på dig.

Jesus Christus Mor!

Jungfru Maria Börja icke nu igen! För öfrigit behöfver du klippa håret.

Jesus Christus En qvinna smorde mig med balsam i dag.

Jungfru Maria Kan jag tro; det ser flottigt värre ut! Men klippas behöfver det, innan du måste fästa up det som et fåfängt fruentimmer. Jag skal skicka efter barberaren.

Jesus Christus Mor! Jag är en vuxen karl.

Jungfru Maria Som ännu icke fäst sig i det heliga ståndet!

Jesus Christus Ståndet, ja!

Jungfru Maria När skal du taga hustru?

Jesus Christus Det skal jag icke!

Jungfru Maria Vet du hvad folket pratar?

Jesus Christus Det angår mig ej och intresserar mig heller inte.

Jungfru Maria Nej, thy det äro wedervärdiga historier, synder hvilka våra fäder hafva fördömt!

Jesus Christus Och det nya förbundet skal uplösa. Hvad angår mig fädrens ord?

Jungfru Maria Jaså, nu låter det så! Var det icke han, som hördes domdera i Capernaums synagogor! Huru han kom med svärd och icke med kärlek, med räfst och rättarting, och icke med försoning!

Jesus Christus Det voro ju parabler, mor. Bilder, symboler, emblemer. De voro icke afsedde at tolkas bokstafligen.

Jungfru Maria Tråkigt då at de Phariseiska åhörarne gjorde det! Hvad tror du på egentligen, om det icke är skrifterna och icke är fädren?

Jesus Christus Jag tror på Gud och Kärleken.

Jungfru Maria Du tror så mycket! Har du tro nog at försätta berg? [*Jesus Christus tiger.*] Har du tro nog at vandra öfver vattnet, så som på fasta marken? [*Jesus Christus tiger å nyo.*] Alla andra mödrar beklaga sig öfver sedernas förfall, men få hafva bevittnat det på närmre håll än jag. Tidens gång förendrar allt. Tempus Fugit, Panta Rei! Men måste

derför all gammal visdom förkastas? Är menniskjan dömd at ständigt återupfinna plogen?

Jesus Christus Du vil, at jag skal taga hustru?

Jungfru Maria Ja!

Jesus Christus At jag skal fara hem at slå mig til ro?

Jungfru Maria Ja!

Jesus Christus Det kan jag icke, mor, och det vet du.

Jungfru Maria De säga, du vore den Smorde Frelsaren Messias...

Jesus Christus De säga så mycket!

Jungfru Maria Hvad är du då?

Jesus Christus Jag är galen!

Jungfru Maria Jesus!

Jesus Christus Jag är vansinnig!

Jungfru Maria Å, Jesus!

Jesus Christus Havd eljest? Jag har förlorat mit förstånd! Syner ser jag, röster hör jag. Väsen från andra sidan hemsöka mig. Vålnader plåga mig. Äro de Guds Sändebud? Äro de Djefvulens frestegarn? Eller et sjukt sinnes phantomer?

Jungfru Maria Du talar så besynnerligit. Hvad veta väl vi, om det sjuka sinnets mechanismer?

Jesus Christus Om jag nu vore Guds son, hvi skulle jag icke känna allt, deri inbegripet själens hela complicerade machinerie? Och om jag vore galen, hvi skulle jag då icke hafva kunskap om allt? Thy det är galenskapens välsignelse, och jemnväl des förbannelse. Den rasande vet allt och känner allt. Der kan han taga sjelfvaste Skaparen i hand.

Jungfru Maria Kättare var du och hädare blef du. Jag är rädd!

Jesus Christus [*Rörd.*] Var icke det, mor! Jag är din son, trots allt. Det rår icke fan på.

Jungfru Maria Jag är icke rädd *för* dig, fåntratt! Jag är rädd — *om* dig!

Jesus Christus Mor!

Jungfru Maria Begriper du icke, at de mägtige skriftlärde stå efter dit lif!

Jesus Christus Det må de gerna!

Jungfru Maria Jag är gammal och orkelös. Ville du glädja din mor, gjorde du som jag befallde dig. Men du har nu all tid varit en hopplös odåga.

Jesus Christus Kanhända är jag min fars son!

Jungfru Maria Jag skulle låta dig smaka riset, om jag icke vore så gammal och orkelös. Jag skal taga mig hem at hvila.

Jesus Christus Hvar logerar du?

Jungfru Maria Hos en aflägsen slägting til Maria af Magdala. Der blifver jag väl omhändertagen, til skillnad från... Nå! far väl så länge! Du sprider då icke precis ära öfver din mor...

Jesus Christus En Prophet warder icke föraktad utan i sitt fädernesland och ibland sina fränder och sitt folk.[Marc. 6:4]

Jungfru Maria Du är i Jerusalem nu och icke längre bland dit folk, fåntratt! [*Ut.*]

Scen 10.

[*Caiphas och Hannas utträda från Templet.*]

Caiphas Så, han är qvar!

Jesus Christus Som synes.

Caiphas Jaha ja! Man får hoppas han är nöjd nu, efter sit barnsliga uptåg. Som om våra relationer med occupations magten icke vore ansträngda nog allaredan! [*Jesus Christus réponderar icke. Hannas synar Jesus Christus ingående.*] Är det politisk oreda han sträfvar efter?

[*Apostlarne våga sig åter in på scenen.*]

Jesus Christus Lät menniskjan styra öfver menniskjor. Gud är högste Domaren, och af honom skola vi alla blifva dömda.

Caiphas Säg, han är möjligen icke Jesus från Nazareth, *Christus* eller *Messias* kallad? [*Jesus Christus tiger.*] Jo tack, honom har man hört åtskilliga om! Hwi äter och dricker han med Publicaner och syndare?[Marc. 2:16]

Jesus Christus De der helbregda äro, behöfwa icke läkare, utan de som kranke äro: jag är icke kommen till att kalla de rättfärdiga, utan syndare till bättring.[Marc. 2:17]

Hannas Hwi fasta Johannis lärjungar och de Phariseers, och dine Lärjungar fasta intet?[Marc. 2:18]

Jesus Christus Bröllopsfolket, kunna de fasta, så länge brudgummen är med dem? Så länge de hafwa brudgumman när sig, kunna de icke fasta.[Marc. 2:19] Men de dagar skola komma, att brudgummen skall warda ifrån dem tagen; och då skola de fasta i de dagar.[Marc. 2:20] Och ingen sömmar en klut af nytt kläde på gammalt kläde; förty han rifwer dock det nya stycket ifrå det gamla och hålet warder wärre.[Marc. 2:21] Och ingen låter nytt win uti gamla flaskor; annars slår det nya winet flaskorna sönder, och winet spilles ut, och flaskorna förderfwas; utan nytt win skall man låta i nya flaskor.[Marc. 2:22]

Hannas [*Förargad. Apostlarne tjoa.*] Huru var detta tänkt at gifva svar på frågan?

Jacobus Santiago Nytt kläde!

Simon Petrus Nya flaskor!

Caiphas Si, hwi göra de om Sabbathen det, som icke låfligit är?[Marc. 2:24]

Jesus Christus Hafwen J aldrig läsit, hwad David gjorde, då honom omträngde, och war hungrig, han och de der med honom woro?[Marc. 2:25] Huru han gick in i Guds hus under den öfwersta Presten Abjathar, och åt skådobröden, hwilke ingom woro låflige äta utan Prestomen; och gaf desslikes dem, som med honom woro.[Marc. 2:26] Sabbathen är gjord för menniskones skull och icke menniskan för Sabbathens skull.[Marc. 2:27] Så är nu menniskones Son en Herre, desslikes ock öfwer Sabbathen.[Marc. 2:28] [*Apostlarne applaudera.*]

Caiphas Hwi wandra icke dine Lärjungar efter de stadgar, som de Äldsta uppåbudit hafwa; utan äta bröd med otwagna händer?[Marc. 7:5]

Jesus Christus Wäl hafwer Esaias propheterat om eder J skrymtare, som skrifwet är: Detta folket ärar mig med läpparna; men deras hjerta är långt ifrå mig:[Marc. 7:6] Men fåfängt dyrka de mig, lärande den lärdom, som är menniskors bud:[Marc. 7:7] Ty J bortkasten Guds bud, och hållen menniskors stadgar, som är, att twå krukor och dryckekar: och mycket sådant gören J.[Marc. 7:8] Hörer mig alle, och förstår.[Marc. 7:14] Intet går utanefter in i menniskona, det henne besmitta kan: men det som går utaf menniskone, det är det, som besmittar menniskona.[Marc. 7:15] Den der hafwer öron till att höra, han höre.[Marc. 7:16]

Simon Petrus Mera, Mästare!

Johannes Evangelista Uttyd denna liknelsen för oss!

Jesus Christus Ären J ock så oförståndige? Förstån J icke ännu, att allt det utanefter ingår i menniskona, det kan icke besmitta henne?[Marc. 7:18] Ty det går icke in i hennes hjerta, utan i buken; och hafwer sin naturliga utgång, der all mat med rensas.[Marc. 7:19] Det utaf men-

niskone går, det besmittar menniskona:[Marc. 7:20] Ty innanefter, utur menniskors hjerta, utgå onda tankar, hor, boleri, mandråp,[Marc. 7:21] stöld, girighet, swek, listighet, otuktighet, ondt öga, hädelse, högfärd, galenskap;[Marc. 7:22] all denna onda stycke gå innanefter ut, och de besmitta menniskona.[Marc. 7:23]

Hannas Du säger dig vara Guds Son, hvilket vi hålla för hädelse. Gif oss et tecken af himmelen!

Jesus Christus Hwi söker detta släktet tekn? Sannerliga säger jag eder: Desso släkte skall intet tekn gifwas.[Marc. 8:12]

Judas Ischarioth Väl taladt!

Jacobus Santiago Det förtjena de icke!

Simon Petrus Folket vet, och det är nog!

Jesus Christus Hwem säger folket mig wara?[Marc. 8:27]

Jacobus Santiago Johannes Döparen; och somlige Elias; och somlige en af Propheterna.[Marc. 8:28]

Jesus Christus Hwem säjen J mig vara?[Marc. 8:29]

Simon Petrus Du äst Christus.[Marc. 8:29]

Jesus Christus Petrus, min klippa. Tala icke mera derom, jag ber.

Judas Ischarioth Vi följa dig intil döden, Mästare! Din död skal ock blifva vår!

Jesus Christus De mig will följa, han försake sig sjelf, och tage sitt kors uppå sig, och följe mig.[Marc. 8:34] Ty den som will behålla sitt lif, han skall mista det: och den som mister sitt lif för mina och Evangelii skull, han skall det behålla.[Marc. 8:35] Ty hwad hjelper det menniskone, om hon kunde winna hela werldena, och toge skada till sin själ?[Marc. 8:36] Eller hwad kan en menniska gifwa, der hon sin själ med lösa må?[Marc. 8:37]

Simon Petrus Guds ord segra öfver både djeflar och dæmoner!

Hannas Han hafwer Beelzebub; och med den öfwersta djefwulen drifwer han djeflar ut![Marc. 3:22]

Jesus Christus Huru kan en Satan den andra utdrifwa?[Marc. 3:23] [*Rop af hurrah från Apostlarne.*]

Caiphas Är det ock mannenom låfligit skilja sina hustru ifrå sig?[Marc. 10:2]

Jesus Christus Hwad hafwer Mose budit eder?[Marc. 10:3]

Hannas Mose tillstadde skrifwa ett skiljobref, och öfwergifwa henne.[Marc. 10:4]

Jesus Christus För edor hjertas hårdhet skull skref han eder detta budet.[Marc. 10:5] Men af första skapelsen hafwer Gud gjort dem man och qwinno:[Marc. 10:6] Fördenskull skall man öfwergifwa sin fader och moder och blifwa wid sina hustru:[Marc. 10:7] Och de tu warda ett kött: så äro de nu icke tu, utan ett kött.[Marc. 10:8] Hwad Gud hafwer tillhopa fogat, det skall menniskan icke åtskilja.[Marc. 10:9]

[*Medan de tala, inträda folk at nedlägga penningar i urnan, innan de entrera Templet.*]

Jesus Christus Sannerliga säger jag eder: Denna fattiga enkan lade mer in i kistona än alle de andre, som der inlade.[Marc. 12:43] Ty de hafwa alle inlagt af det dem öfwerlopp: men hon inlade utaf sin fattigdom allt, det hon hade, alla sina näring.[Marc. 12:44]

Hannas Mästar, wi wete, att du äst sanfärdig, och sköter om ingen: ty du ser icke efter menniskors person, utan lärer Guds väg rätt: Är det ock rätt, att man gifwer Kejsarenom skatt eller icke? Skole wi gifwan eller icke gifwan?[Marc. 12:14]

Jesus Christus Hwi fresten J mig? Tager hit penningen, att jag må se honom.[Marc. 12:15] Hwars beläte och öfwerskrift är detta?[Marc. 12:16]

Caiphas Kejsarens.[Marc. 12:16]

Jesus Christus Så gifwer Kejsarenom hwad Kejsarenom tillhörer, och Gudi det Gudi tillhörer.[Marc. 12:17]

[*Apostlarne jubla. Segertåg ut från scenen.*]

Act 3

GETHSEMANES ÖRTAGÅRD

Prydligt planterad örtagård. Frodig grönska med yfviga buskager, inhägnad af lummiga träd. Rosor, liljor, med flera doftande blomster. Porlande fontaine och karpdam i bakgrunden. Serla på dagen; solen är i sjunkande.

Scen 1.

[*Trädgården uplyst af et sjukligt sken. Jesus inträder nerveust at planlöst irra omkring under det mörkret sagta faller, til des endast han sjelf står klart uplyst af en surreel ljuskägla.*

På scenen utspelas nu den första Pantomimen: Joseph in, åtföljd af tolf gestalter klädda som kärfvar. Til musiquen af Biospheres Silene *synas Kärfvarne flerfaldigt buga inför Joseph och sedan utföra en ringdans kring denne; först vördnadsfullt på afstånd, sedan i allt tätare kretsar. Dansen endas dermed, at de taga honom til fånga och skräckslagen föra honom med, under det musiquen når sit crescendo. Ljusen släckas. En ensam stråle belyser Joseph, hvilken nalkas Jesus.*]

Jesus Christus Var helsad, du gestalt af det förflutna! Hvem är du?

Joseph Jag är din anfader, blod af din blod, kött af dit kött. Min barndom hemsöktes af drömmar om uphöjelse och förnedring. Kastades i brunnen at der försmägta. Såldes til fremlingar af dem jag trodde vara brödrena mine. Slet som slaf i Ægyptens land, derest jag med våld sökte taga min matmor. Rannsakad och dömd utan rättegång. Pryglad och nedkastad i mörkaste fängelsehålan. Reste mig så ur smutsen, at erhålla rang och titul af Pharaos närmaste man. För mina fötter låg hela Ægypten, och Gud lät mig åter försonas med de bröder, der en gång förskjutit mig.

Jesus Christus Säg mig, du Vidtbereste Anfader, för thy jag önskar veta: *Hvad är Lifvet?*

Joseph Lifvet? Ack! hvad är lifvet! Den som det visste! Det är den bittraste dryck du någonsin smakat.

[*Ljusen tona ut, at sedan focusera på en andra Pantomim i bakgrunden: Hexan i Endor och Saul in. Under tilgripande af magiska åtbörder, åkallar hon Samuels vålnad. Denne inträder at medelst hotfulla gester förutspå Saul hans ruin. Saul nedsjunker i förtviflan, hvarefter Samuel försvinner i en rök. Mörker och tystnad. Hexan i Endor, nu ensam qvar af de trenne, står omhvärfd af et svagt sken. Musique: Mozarts* Dies Iræ (*utur* Requiem).]

Jesus Christus We mig, urtida drottning! Hvem är du?

Hexan i Endor Jag är af de äldsta. Jag är vissnad och grå, uråldrig och vis. I ensamhet lefde jag. I ensamhet dödde jag. Konungars fall har jag förutspått. De dödligas uphöjelse har jag propheterat. Frambesvor jag Samuel den Vise at säga Saul hans förestående fall och död. Jag är *Hexan i Endor*, sålunda af Skrifterna benämnd.

Jesus Christus Säg mig, du Gengångerska och Andebesvärjerska, för thy jag önskar veta: *Hvad är Döden?*

Hexan i Endor Ack, menniskjobarn! huru ringa är icke din wetskap, och huru klen icke din tro? Tro mig, mit barn, Döden är mild. Mildare än hvad menniskjan någonsin kan ana.

[*Mörker och tystnad, den tredje Pantomimen utspelas, til musiquen af Orbiting Cathedrals'* Eros*: Isaac införes af Abraham, knäböjer villigt och bindes hårdt. Nedtvingas på marken. Isaacs hals afskäres, och han låter sig villigt förblöda. Ljusen slockna. Ensam strålkastare tändes, rigtad på Isaac, täckt i blod med halsen et gapande, pulserande sår.*]

Jesus Christus Skräck och fasa! Hvem är du?

Isaac Jag har lefvat många lif och dött många dödar. Jag har druckit förbittringens kalk och ätit förödmjukelsens smulor. Min egin var jag aldrig, blott den hjelplösa lekbollen inför magternas nycker. Andras viljor styrde mit lif. Allt detta bar jag. Min fader afklädde och fastkedjade mig, och modet vek från mit hjerta. Teg jag, dock inombords bad jag i frugtan och tyst förbidan, då jag lades på Guds altare i namnlös fasa inför det ohyggliga offer man begärade. Mod och sansning felade, och jag såg ej mera klart. Stumt grät jag, på det ingen månde se och höra, ehuru jag ej längre minns, om tårarne vätte mina kinder. Knifven höjdes och allt frös til. Jag såg intet mer, ej eller hörde jag; bet blott samman tänderna i väntan på slutet. Jag minns icke hvad derefter skedde.

Jesus Christus Säg mig, du Olycklige och Arme, för thy jag önskar veta: *Hvad är Kärleken?*

Isaac Dåragtiga menniskjobarn! Hvad skulle väl jag veta om Kärlek? Söt lär denna Kärlek vara. Dig skal intet fattas.

[*De trenne Vålnaderna kring-circulera Jesus Christus.*]

Jesus Christus Hvad hafva ni här at beställa? Skänker grafven ej mer stillhet? Gifs ej längre ro i jorden? Skuggor ur mit Förflutna, så välbekanta, och likväl ej... [*Fixerar Hexan i Endor.*] Gamla qvinna, hvar

har jag sett dig förr? En af min mors bekanta, sköterskan som förlöste mig...? Nej, jag vet icke. Och ni begge? [*Til Isaac.*] Du kunde vara jag för tio år sedan. [*Indiquerar Joseph.*] Och du kunde vara jag om tio år. Hvilka äro ni? Äro ni det kommande eller hvad redan förgångit? Hvad för tidender medföra ni? [*Skrikande i fasa.*] Men svara mig! Förbannelse öfver er! Hvad för Helvetes magter sända er til mig?

Joseph Vi äro Du.

Hexan i Endor Vi skrefvo dit Förflutna.

Isaac Vi båda din Framtid.

Jesus Christus Det är intet svar! Mit gångna vexer ini mig och jag eger sjelf hvad komma skal. [*Vålnaderna kretsa stumma.*] Mit lif är mit egit at taga! [*Förtviflad.*] Hvad har jag gjort er? Hvi hemsöka ni mig?

Joseph Mig lefver du icke förutan. Jag är din Trängtan. Jag är din Lidelse.

Jesus Christus Bort det!

Isaac Jag krälar på botten af din själ. Jag styr dina Drömmar. Jag beherrskar din Tanka.

Hexan i Endor Mig skymtar du så som fyren i mörkret, den Lärde invid sin pulpet. Jag leder din Väg. Jag skrifver dit Öde.

Jesus Christus Är det icke mit at kasta bort?

Hexan i Endor Kasta!

Joseph Kasta!

Isaac Kasta!

Hexan i Endor I dig skal uppenbaras Sanningen.

Joseph Genom dig skal blifva fullbordadt, hvad Propheterna sade.

Jesus Christus Hvilket jag ej åstundar och aldrig anhållit om!

Isaac Dit Evangelium skal förkunnas öfver jorden.

Jesus Christus Dæmon! du vidriga afskum, upstigen ur Infernos kretsar! Hvad har jag någonsin förbrutit?

Joseph Guds Son har allt förbrutit.

Jesus Christus Det är icke sant! Det är icke så!

Hexan i Endor Messias lefver i förnekelse.

Jesus Christus Trollkona! Lemna mig i fred! Gack bort! Vik hädan!

[*Jesus Christus faller samman i vanmagt, skrikande. Händerna tryckta mot öronen. Klöser vildt ut i intet. De trenne Vålnaderna nalkas obarmhärtigt. Plötzligt compact mörker och tystnad. Stridt solljus faller öfver scenen. Simon Petrus, Johannes och Jacobus stå flockade rundt om Jesus.*]

Jesus Christus Hvad göra ni här? Har jag icke förbudit er närvara, då jag samtalar med min fader?

Simon Petrus Si, hans ansigt är likasom förklarat.

Johannes Evangelista Vi sågo dig samtala med himmelska väsen, Rabbi! Moses til venster, Elia til höger och dig sjelf i deras midt![1]

Jesus Christus [*Nickar matt.*] Så var det. Alldeles så var det.

Simon Petrus Kom, herre! Vi skola taga dig väl om hand, föda dig, klä dig och slicka dina sår.

[*De lemna scenen.*]

Scen 2.

[*Judas Ischarioth in, blek och utmattad. Tvättar sig i fontainen och dricker af des vatten. Slår sig ned i gräset. Maria af Magdala in, andfådd.*]

[1] Marc. 9:2–4

Maria af Magdala Judas Ischarioth! Tack och lof at jag fant er här! Jag har sökt Jesus och hans apostlar öfver hela Jerusalem, men de stå icke til finnandes. I min förtviflan sprang jag hit, at förfriska mig vid källan i Gethsemanes Örtagård...

Judas Ischarioth Hvad har skett?

Maria af Magdala Intet! Men något skal hända, och det alldeles snart. Romerske ståthållaren vil rödja Jesus ur vägen! Templets prester äro icke sena at vräka ur sig både sant och osant om denne anstiftare de hata så. De ämna offra honom åt romarena, hvilket allt skulle vara at härleda til en historia om kejsaren och hans afgudabild, hvars dunkla innebörd jag icke rätt fattade.

Judas Ischarioth Jaha, ja! Det der var då hvarken nytt eller oväntadt...

Maria af Magdala Presterna, hvilka icke voro sena at obligera, kommo dragande med allahanda vittnen, men de lär hafva motsagt hvar andra och icke gjort stor impression.

Judas Ischarioth Och hvad genmälde ståthållaren?

Maria af Magdala "Skaffa bättre vittnen."

Judas Ischarioth Kan ju dröya et tag, men icke allt för länge...

Maria af Magdala Han måste flykta! Eljest är han förlorad! [*Judas Ischarioth nickar sagta.*] Tror ni icke på mig?

Judas Ischarioth Jag tror er. Huru kom ni öfver denna information?

Maria af Magdala Det kan jag icke säga.

Judas Ischarioth En icke allt för vågad slutsatz är väl den, at hon hört det från romarena. Och då infinner sig osökt frågan, hvi hon lierar sig med eröfrarmagten...

Maria af Magdala Om ni nödvändigt måste ha reda för det, så — var det i tjensten!

Judas Ischarioth Åhå!

Maria af Magdala Jag gjorde det icke gerna, men man hade pratat i gränder och på torg. Jag frugtade et ingripande upifrån icke vore långt borta.

Judas Ischarioth Maria Magdalena, öfverlemna mig saken. Sätt er ned at hvila. Jag skal framföra er varning til Jesus då jag finner honom, ehuru jag starkt betviflar den afsedda effecten komme at inträda.

Maria af Magdala Hvar har ni sjelf varit, dessa senast förlidna dagar? Jag kan icke minna mig ha sett er på länge...

Judas Ischarioth Jag har varit hos de sjuke, på hospitalet.

Maria af Magdala Så äfven jag!

Judas Ischarioth Vi voro icke på det samma hospital. Jag var hos — de leprasjuke.

Maria af Magdala De spitelske! Dit dristar sig ingen!

Judas Ischarioth Nej! Jag talte der med en man, hvars fingrar alle voro gångne förlorade, hvarpå endast en förruttnad stump af sjelfva armen återstod. Jag kände hans dotter i Capernaum, och kunde fägna honom med tidningen om hennes giftermål med en ung man af god familje... Jag såg — hu, det var rysligt! — en alldeles ung qvinna, hvars halfva ansigte fallit i bitar. Jag såg mycket der, syner hvilka skola hemsöka mig för återstoden af lifvet. Jag qväljdes och vämjades inombords, men halp dock de läkekunnoge at förbinda deras sår, delade deras magra måltid, och läste böner öfver de olycklige efter förmåga. Sökte förströ dem med några berättelser jag hört kring Galileens stränder, och jag ville gerna inbilda mig, jag kunde et slag fördrifva deras sorger...

Maria af Magdala Jag vet icke rätt, huruvida ni är dum eller dristig. Ni är ung, frisk och hög af panna. Hvi vågar ni er på slika dårskaper!

Judas Ischarioth Jag vet icke. Men jag har tänkt mycket, ser ni, mediterat öfver lifvet och des irrvägar... De sednaste dagarne egnade jag åt en gammal man, som dock icke vanstälts så af soten, som annars brukligit är. Döende i sin bädd låg han, öfvergifven af allt och alla. Hela denna natt satt jag vid hans sida, läste Kaddish igen och igen tils ögonen blödde, och försökte bedja för hans själ. Då ljuset vid min sida brunnit ut, och jag reste mig at tända et nytt, grep en iskall hand — eller hvad en gång varit en hand — om min egin. Jag höll hårdt i detta darrande föremål, höll det som vore det min kiäraste egodel, och sökte tala tröstens ord, ingifva hopp och glädje denna sista stund på jorden. Men jag frugtar — jag frugtar det blef blott en messa öfver min egin ångest, et försvarstal för min inre tomhet. Men hvilka höga ambitioner hade jag icke! Jag vet icke huru många timmar jag der satt, omgifven af mörker, kramande denna ohyggliga hand! Någon gång under natten gaf den sjuke up andan, thy vid morgonvägten stirrade hans ögon tomt. Jag tilslöt dem, innan jag föll i vanmagt och grät, grät som jag icke gråtit sedan jag var en liten pilt i min mors knä.

Maria af Magdala Grät ni för denne gamle man ni knappt kände?

Judas Ischarioth Nej! Jag grät allenast för mig sjelf, denne usling, som frossar i olyckan och parasiterar på eländet, sugande dessa arma själars sista droppa blod, blott at dymedelst känna sig aldrig så litet lefvande!

Maria af Magdala Ni skrämmer mig! Jag vet icke om jag skal kalla er god eller galen.

Judas Ischarioth Kalla mig vacklande, thy det är jag!

Maria af Magdala Vacklande eller ej — ni valde at vara god, ehuru det rätta valet ej sällan tycks vara det svåraste. Det gläder mig. Kanske

kan ni också blifva lycklig, om ni öfverleft en pröfning som denna. Nå, jag skal gå, thy jag finner ingen ro, förr än jag talat vid Jesus om anstiftan mot hans lif.

Judas Ischarioth Far väl, Maria Magdalena!

Maria af Magdala På återseende, Judas Ischarioth! Ni är en märklig man!

Scen 3.

Judas Ischarioth [*Ensam.*] Så! det anstiftas! Jo, det kunna de inbilla sig. Man vet aldrig hvar man har honom. Än är han här, än der; fri som himmelens alla foglar! Lär icke blifva enkelt at få den mannen gripen. För så vidt icke — någon i den inre kretsen ginge til myndigheterna at afslöja vår hemliga mötesplats, at man der kunde genskjuta oss...

Jesus Christus [*In.*] Judas, min vän!

Judas Ischarioth Vän, kallar du mig!

Jesus Christus Ja, thy du är — skal all tid vara — speciel för mig!

Judas Ischarioth Hå! önskar man kunde tro på det...

Jesus Christus [*Bevekande.*] Judas, min vän! Jag vet jag har varit — behandlat dig — men sådant är mit sätt! Jag kunde icke handla annorlunda. [*Nalkas.*] Men jag har saknat dig. Huru trivialt, huru eländigt låter det ej — men jag har verkligen, *verkligen* saknat dig! [*Famnar honom blygt.*]

Judas Ischarioth Jag har blott varit försvunnen en vecka.

Jesus Christus Din frånvaro har noterats.

Judas Ischarioth Af hvem?

Jesus Christus Af mig.

Judas Ischarioth Kunde jag tro!

Jesus Christus [*Frigör sig.*] Hvar har du hållit hus?

Judas Ischarioth Det vil du icke veta.

Jesus Christus Säg!

Judas Ischarioth På hospitalet, hos de leprasjuke.

Jesus Christus Men det är afskyvärdt!

Judas Ischarioth Det är ohyggligt, det tilstår jag. En pröfning för själen, om hon icke pröfvats förr.

Jesus Christus Och hvadan?

Judas Ischarioth Jag skulle tro jag njuter af det.

Jesus Christus Som du talar!

Judas Ischarioth Jag menar icke så... För wisso njuter jag icke af äcklet, men dock... Något mer sjelfutplånande har jag aldrig lidit. Jag krälade på marken, med våld och vilja döfvande mina egna behofver, blott för at fylla någon annans. Svalde vämjelsen för et fattigt främjande af nästans glädje. Tvang kroppen ned på knä at lapa smuts och stank, allenast för at bringa sällhet i dessa barnens lif, der måhända behöfva det aldra mest. Ja, jag skäms at säga det, men jag njöt deraf.

Jesus Christus Sådant skal man icke njuta af.

Judas Ischarioth Jag skal aldrig mer gå dit. Aldrig mera röra de orörbara...

Jesus Christus En gång kan vara alldeles tilräckligt. Men det må tiden utvisa...

Judas Ischarioth Maria Magdalena skickar bud. Hon varnar för at de Äldste conspirera mot dig och at gripandet icke är långt hän.

Jesus Christus Det vet jag allaredan.

Judas Ischarioth Det var icke på min inrådan vi foro til Jerusalem.

Jesus Christus Det vet jag godt; det var Simon Petri ingifvelse.

Judas Ischarioth Jag vil tilstädja dig — och oss — at flykta. Jerusalem är icke säker platz.

Jesus Christus [*Éviterande.*] Nå, det blifver nog bra med den saken...

Judas Ischarioth Vil du dö?

Jesus Christus Nej, det vil jag icke.

Judas Ischarioth Svara mig et ting! Utanför Templet en dag sporde jag dig, huruvida dit lefverne vore religion eller icke. Minns du dit genmäle?

Jesus Christus Nej.

Judas Ischarioth Du svarade, at det icke vore religion, utan tradition. Är det så? [*Jesus Christus réponderar icke. Långsamt.*] Har du tron eller icke?

Jesus Christus Jag vet icke. Men en dag skal äfven jag dömmas.

Judas Ischarioth Och den dagen tycks icke vara allt för aflägsen. Skrämmer detta dig?

Jesus Christus [*Trög. Långsam i talet.*] Om — det — skrämmer mig? [*Lång tystnad.*] Det vet jag icke. Jag är beredd på allt. Allt hvad propheterna skrifvit.

Judas Ischarioth Propheterna skrifvit! Om Timmermannens son, min sann? Nå, ut med dig och predika, om detta nu är dit kall i lifvet. Men kom icke och säg, det vi icke varnade dig! [*Går.*]

Scen 4.

[*Jacobus och Johannes in.*]

Johannes Evangelista Mästar, wi wilje, att du gör oss, hwad som hälst wi bedje.[Marc. 10:35]

Jesus Christus Hwad wiljen J, jag skall göra eder?[Marc. 10:36]

Jacobus Santiago Gif oss, att wi sitte den ene på dine högre hand och den andre på dine wenstra uti din härlighet.[Marc. 10:37]

Jesus Christus J weten icke, hwad J bedjen: kunnen J dricka den kalken, som jag dricker? Och döpas med den döpelsen, der jag med döpes?[Marc. 10:38]

Jacobus Santiago Ja, kunne wi så.[Marc. 10:39]

Jesus Christus Den kalken, jag dricker, skolen J ock dricka; och med den döpelse, der jag med döpes, skolen J döpas:[Marc. 10:39] Men sitta på mine högra och wenstra hand står icke mig till att gifwa; utan dem händer det, som det beredt är.[Marc. 10:40]

[*Jacobus böyer knä och kysser Jesu Christi hand. Går. Judas Ischarioth syns smyga sig in i bakgrunden, döljande sig bakom buskagerna.*]

Johannes Evangelista Jesus! jag besvär dig at fara! Jerusalem är en farlig stad!

Jesus Christus Har du också talat vid Maria Magdalena?

Johannes Evangelista Nej! Jag hörde det af Zacheus, tullnären i fikonträdet!

Jesus Christus Å! [*Sätter sig sorgsen i gräset.*] Jag drömde den besynnerligaste dröm härom natten. Jag drömde om et land långt i fjerran, bortom Hercules' stoder: et sådant, om hvilket endast sagorna eljest förtälja, fyldt af magia och trolldom och besynnerliga fabeldjur, hvilka alla förde sig och talade så som menniskjor. I detta rike herrskade evig vinter, evinnerlig snö och is, på bestellning af en ondskefull Hexa, hvit så som sjelfvaste oskulden. Frosten och kölden voro de obetvingliga bojor

hvari hon höll riket slaget. At besegra henne upstod förlösaren, et gyllengult Leyon, hvilket kom snön at töa och isen at smälta. Våren vände åter och med den sommaren. Men Hexan, som varit förtänksam nog taga menniskjoslägtet som gisslan, treffade då öfverenskommelsen med Leyonet. Vore blott Leyonet beredt upgifva sig sjelft, lofvade Hexan i gengäld släppa menniskjan fri. Och Leyonet lät sig villigt bindas och offras up å det heliga, urgamla stenbordet. Huru ohyggligt var det icke, då Hexan högg det i hjel med sin knif! Mörksens magter jublade och skreko hån och skymf öfver verldens fallne förlösare.

Johannes Evangelista Och sedan?

Jesus Christus Det kom inget sedan. Hexan återinsattes som rikets drottning och vintern högg å nyo sit jerngrepp. Evig köld och mörker herrskade derefter.

Johannes Evangelista Å! [*Slår sig ned bredvid Jesus Christus. Stryker hans hår.*] Drömmer du ofta slika drömmar?

Jesus Christus Ofta, ehuru jag aldrig eller sällan talar derom.

Johannes Evangelista Du kan all tid tala derom med mig...

Jesus Christus Jag vet. [*Sorgsen.*] Jag vet, Johannes.

Johannes Evangelista Flykta, Jesus! Fly Jerusalem!

Jesus Christus Nej!

Johannes Evangelista Det finns ingen verld at förlösa! On n'échappe pas à son destin. Verlden skal gå under, med oss eller förutan.

Jesus Christus Jag kan icke. Det finns ingen stans at flykta. [*Begynner gråta i Johannis famn.*] Jag är så rädd, Johannes! Hela verlden är min fiende!

Johannes Evangelista Icke hela!

Jesus Christus Jo, hela. [*Fastklamrar sig vid Johannes, hvilken smekar öfver Jesu anlete.*]

Johannes Evangelista Nej, icke hela. Mig har du all tid.

[*De utforska hvar andras kroppar med trefvande händer, Jesu hufvud i Johannis knä; innan Jesus reser sig at kyssa Johannis kind. Johannes flämtande med slutna ögon. Jesus vänder Johannis ansigte mot sit egit, och de kyssa hvar andra skälfvande på mund. Johannes fattar Jesu hufvud om nacken, och de embrassera hvar andra ömt, med återhållen anda.*]

Jesus Christus [*Reser sig. Hjelper Johannes up å fötter.*] Kom! Jag vet en krog här invid, derest Maria Magdalena och hennes colleger hafva inrättat sig comptoir och tjensterum.

[*De aflägsna sig hand i hand. Mörket faller öfver scenen, då Judas Ischarioth framträder ur buskaget. Åska mullrar, blixtar ljunga. Man hör dæmoniska röster och de fördömdas skrik i chorus med de hemskaste dån från Infernos söndersprengda portar.*]

Judas Ischarioth [*I vanmagt. Med thordönsstämma.*] Min smärta skal varda din, och din smärta min at vältra mig i! Vet du hvad lidande är! Jag skal krossa dig under min fot och vrida om dolken i dit lif! Jag skal utrifva ögonen ur din skalle och slita hjertat ur bröstkorgen din! Din smärta är min at förtära! [*Går. Lugnet lägger sig åter öfver Örtagården.*]

Scen 5.

[*Skymning. De tio apostlarne, utom Jacobus och Judas Ischarioth, anlända, en efter en, oroligt vankande af och an. De tända lyktor och facklor, allt efter mörkret tätnar. Sist anlända Jesus Christus och Johannes.*]

Simon Petrus Herre! Det är Pesach! Hvar är lammet?

Jesus Christus Lammet?

Simon Petrus Påskalammet!

Jesus Christus Påskalammet? Ja, jag har icke spanat något!

Jacobus Santiago Den som det hade!

Apostlarne Vi äro hungrige!

Jesus Christus Se här! Mit gudomliga budskap, mättar det ej tilräckligt? Menniskjan lefver icke af bröd allenast! Nå! så tag min lekamen! Ät mit kött! Drick min blod! Hoc est corpus meum.

Simon Petrus "Hoc est..."?

Jesus Christus Nej, intet Hocus Pocus! [*Skrattar.*] Ni förstå ej. Men en kommande tid skal förstå och skratta, och månne fatta, det äfven Menniskjosonen kan skämta. [*Lärjungarne stumme.*] Jag tror jag alldeles tog andan ur er... Petrus, min klippa, som begåfvats med mångfaldiga vänner! Vet du ingen hydda i staden, der vi vore välkomne at deltaga i påskmåltiden?

Simon Petrus Kanske, Herre. Jag vet en fattig man, der nog skulle taga oss väl emot at dela hans magra måltid, om blott vi ville hålla til godo?

Jacobus Santiago [*In.*] Herre! Det är öfver! Man har förrådt dig!

Jesus Christus Hvem är det denna gång? Hela staden vil mana mig at fara härifrån — icke klokt hvad man plötzligt månar om min helsa! Man tycks icke hafva annat at dona med i denna stad, hvarken skökorna nere i krogarnes källrar eller publicanerna uppe i fikonträden!

Jacobus Santiago Må min fräckhet tilgifvas mig, mästare! Denna gång komma de at gripa dig! En af oss tolf har förrådt dig!

Simon Petrus En af oss! Icke!

Jesus Christus En af oss har förrådt mig och alla skola ni nu förneka mig.

Simon Petrus Om också alla andra det ville, dock icke jag!

Jesus Christus Så skal det gå i fullbordan, hvad propheterna skrefvo...

Apostlarne Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre? Är det jag Herre?

Jesus Christus Elfva röster hafva ropat! Elfva röster hafva icke erhållit svar! Hvem är icke här?

[*De höra buller af annalkande menniskjor. De stå frusne i stum fasa, innan Jungfru Maria och Maria af Magdala göra entré.*]

Maria af Magdala Der äro de!

Jungfru Maria Det var då för väl! Vi hafva genomletat hela staden efter er odågor! Det är Pesach — hvad göra ni i Örtagården?

Jesus Christus Vi skola hålla den sista måltiden.

Jungfru Maria Sista? Hvad är nu å färde?

Jesus Christus Det skal fullbordas, som propheterna skrefvo.

Jungfru Maria Åt Gehenna med propheterna! Hvad hafva de skrifvit denna gång?

Simon Petrus Det är öfver, Maria. De hafva förrådt honom.

Jungfru Maria Ho? Och huru?

Simon Petrus De hafva gifvit honom i Phariseernas hand, så som Propheterna förutsagt.

Jungfru Maria Det behöfde man då icke vara Prophet för at begripa! Hade jag icke anat det!

Jesus Christus Mor, gack å stad! Jag skal hålla nattvard med mina lärjungar. Snart komma de at fängsla mig.

Jungfru Maria Ja, mycket skal man höra innan öronen trilla af! Snart komma de at fängsla dig — och du tänker på at äta!

Maria af Magdala Fly staden, Jesus! Fly åt Capernaum, der är du säkrare, du har du vänner! Fort! Å stad! Innan de veta ordet af är du utanför murarne. Jag skal sprida ut falska rykten at du begifvit dig öfver hafvet, åt Rom til. Du kan raka hår och skägg, och aflägga kläderna.

Jungfru Maria Se der et klokt fruentimmer! Gör som hon säger, Jesus! Jag befaller dig! Det är en order!

Jesus Christus Nej, mor. Jag måste stadna invid mina lärjungar.

Jungfru Maria Har du då intet vett i skallen? De skola afrätta dig! Har du någonsin bevittnat en korsfästelse?

Jesus Christus Allt för många.

Jungfru Maria Det tror jag icke! Du är så klen, du skulle icke öfverlefva den synen!

Maria af Magdala Simon Petrus! Hjelp oss! För honom ut ur staden! Hvad med hans budskap! Huru skal hans förkunnelse öfverlefva?

Simon Petrus Det är bestämdt, at den skal dö med honom. Och lefva vidare i oss!

Jungfru Maria Amsagor! Man tror icke det vore sant! Godtrogna käringar äro ni, fullvuxna karlar! Maria, gör någonting! Detta är mer än jag klarar!

[*Romerske soldater intränga, ledde af Caiphas, Hannas och Judas Ischarioth.*]

Jacobus Santiago Bock i Örtagård!

Judas Ischarioth [*Apostlarne omringa honom. Implacable.*] Föragta mig dubbelt!

Förste Soldaten Hvilken är det?

Andre Soldaten [*Åt Jesus Christus.*] Det är han!

Jesus Christus Så är det då fullbordadt! [*Banar sig väg genom hopen til Judas Ischarioth och kysser denne på mund* (*icke onödigt kyskt*).]

Judas Ischarioth Du!

Jesus Christus [*Med återhållen lidelse.*] Ja, jag! [*Soldaterna gripa honom.*]

Judas Ischarioth Det är icke han! Jag tog miste! Je me suis trompé! [*Soldaterna mota ovarsamt bort honom.*]

Jesus Christus Hjelp mig, Fader! Haf förbarmande! Först nu förstår jag hvad jag lefvat och verkat för! Vid Gud, jag fasar för mit straff!

Caiphas Dit straff lär redan vara bestämdt åt dig. De säga du skal fästas på korset! Är det månne hvad propheterna skrifvit?

Jesus Christus Jag mår illa! Det kan icke vara sant! Detta händer icke! Det är en ond dröm! [*Försöker fatta Johannis hand, men soldaterna komma emellan.*] Slå mig med döden, Fader! Lät mig icke lefva detta! Öfvergif mig icke! [*Hannas gifver order och de föra ut honom. Hannas och Caiphas efter.*]

Jungfru Maria Det var då icke med värdighet han tog sit afsked!

[*Jungfru Maria, Maria af Magdala och Judas Ischarioth ut.*]

Scen 6.

[*Trädgården försunken i mörker. Från taket nedsänkas contourerna af trenne hvita kors. Musique: Men without Hats,* Walk on Water.]

Apostlarne

Here is the water
The one that rushes

From our hearts into the sea
Endlessly hoping to be
Here is the water
The one that rushes
From our minds into the street
Endlessly hoping to meet
They said that we could walk on water
They said that we should knock on wood
  We did none of these things
  And they said we could sing
So we sang about falling in love
They said that we were getting smarter
They said that we were something new
  We were none of these things
  And they said we could sing
So we sang about Twenty-Two
We done all the wrong things
And them all we done good
They said we were the New Beginning
They said we were a brand new start
  We were none of these things
  And they said we could sing
So we sang about the State of the Art
They said we were the Second Coming
They said we were a different breed
  We were none of these things
  And they said we could sing
So we sang about the Birds and the Bees
Bunch of we'll-do-nothings
That were down on your knees

And can you walk on water?
And can you walk on *WATER*?
Can you walk on *WATER*?
Can you walk on water?

They said that we could walk on water
They said that we should knock on wood
  We did none of these things
  And they said we could sing
So we sang about falling in love

They say that we say we say something
They say that we say something new
  We say some of these things
  When they say we can sing
And we sang about a Hundred and Two

But if nobody listens
Well, nothing comes true

When you walk on water
When you walk on *WATER*
Can you walk on *WATER*?
Can you walk on water?

And can you walk on *WATER*?
And can you walk on *WATER*?
Can you walk on water?

We never walked on — *WATER*

So tell me something smarter — *WATER*

Scen 7.

[*Musiquen tonar ut. Apostlarne qvarstå på scenen. Jungfru Maria jemte Maria af Magdala in med tunga steg.*]

Maria af Magdala Första dagen låg jag och grät, andra dagen likaså. På den tredje dagens morgon fant man, det kroppen var försvunnen ur grafven. Huru detta miracle tilgått tycks ingen kunna gifva klart besked om.

[*Hon gör en högtidlig sorti. Apostlarne mumla sins emellan, och följa henne sagta i spåren. Endast Johannes, Jacobus och Simon Petrus qvarblifva.*]

Johannes Evangelista Jag tror han återupståndit från de döde, likasom propheterna skrifvit!

Jungfru Maria Bah!

Jacobus Santiago Lät honom tro! Var det icke så vår mästare all tid sade: Läten barnen komma til mig![2]

Jungfru Maria Bah!

Johannes Evangelista Han har uptagits til himmelriket!

Simon Petrus Hm!

Jacobus Santiago Lät honom tro! Lät honom missionera!

Johannes Evangelista Hvad skal detta betyda?

Simon Petrus Ni vet ännu intet, det är sant. Om knappt fyrtio dagar afgår en handels caravan mulåsnor söderut. Med denna fraktas, i djupaste hemlighet, en enkel träkista, förseglad med heligt sigill...

Johannes Evangelista Hvad väger den?

Simon Petrus Den väger lätt!

Jacobus Santiago Jaså, man har...?

Simon Petrus Ja, det har man. Af vissa skäl jag icke vil närmare utreda.

[2] Marc. 10:14.

Jungfru Maria Ni veta måhända, det vi tilbragte et decennium i Ægyptens land af välgrundad frugtan för tetrarchernas förföljelser mot Ebreerna...

Jacobus Santiago Hvilken är caravanens destination?

Simon Petrus Heliopolis!

Jungfru Maria Och hvad derefter vidtager, det vet Herren allena.

[*De gå.*]

Scen 8.

Judas Ischarioth [*In, ensam.*] Så är det då fullbordadt. Ack, hvarför? Hvarför! Det är nu för sent at ångra. Hvad känner Johannes i detta nu? Thy är det något, inför hvilket jag fasar än mer, än inför Marias rödglödgade vanmagt; så är det Johannis hvitglödande hat. Ja, Maria glöder röd, men Johannes skal glöda hvit! O! jag våndas! Jag lider! Nej, jag förtjenar icke hugsvalelse! Det vore renaste sjelfviskhet, at bära dem min ånger och vältra mig i deras hat. Och dock gjorde jag det med glädje, om blott — om blott jag kunde göra ogjordt hvad en gång jag brutit. Men den krossade krukan är nu för all tid krossad. Det brutna svärdet kan icke gjutas helt, det sönderrifna klädet icke väfvas samman. Klädet! Huru hopen slogs om hans fattiga kläde! Hvad skulle jag icke sjelf ha gifvit en gång! Men det var förr och då. Jadis et naguère. Då egde jag ännu en vän, kanske flere.

[*I ångest.*] Elohim! Elohim! Förbarma dig öfver din tjenare! Lät mig godtgöra! Lät mig ångra! Lät mig sona! Jag klarar icke lefva med detta ok på min skuldra! Gif mig et tecken! Gif mig åt evigheten! Gif mig et intet! Huru afundas jag honom ej! Är det så, at själens odödlighet består i des eftermäle, då har jag i sanning skapat mig et helvete. Så länge denna jord bebos af menskliga varelser, kommer mit namn at varda för-

bannadt och fasadt. Huru mycket heldre genomlede jag icke hvad han lidit? Några timmar på korset kunna icke upväga denna evighet af martyr![3] Många hafva korsfästs — blott en har förrådt en Messias. Är det icke et offer jag gjort för detta mennniskjoslägte? Är det icke et offer, så godt som något?

Mit beslut är fattadt — hu, jag fasar — men oryggligt. Det måste ske, på det allt gånge i fullbordan. Jag har intet mer at uträtta. Ohyggligt i sanning, men icke så ohyggligt som hvad jag redan förbrutit. Af två onda ting — och ondt har allt i lifvet varit. Det är fullbordadt.

Scen 9.

Jungfru Maria [*In.*] Judas Ischarioth! Se, det var icke i jåns!

Judas Ischarioth [*Nedslagen blick.*] Nej!

Jungfru Maria Hvadan denna förskräckta upsyn! Han är både uphängd på korset och nedplockad igen. Slängd i grafven och sedan vederbörligen upgräfd, enligt hvad ryktet eger at förmäla! Allt är färdigt och fullbordadt! [*Judas Ischarioth tiger.*] Man sade mig någon hade sålt honom til Romarena.

Judas Ischarioth [*Tungt.*] Ja...

---

[3]Conceptet, som sådant, är icke nytt. Man må här anföra Borges, hvilken i *Trenne Versioner af Judas* (via fictivt ombud) förkunnar:

> At förlösa oss, kunde Han hafva iklädt sig endera af de öden, hvilka tvinna sina trådar genom historiens sinnrika väf; Han kunde hafva varit Alexander, Pythagoras, Ryurik eller Jesus; men Han valde det wederstyggligaste öde af dem alla: Han var Judas.

Gryende spår deraf hafva återfunnits redan hos Esaia (capitel 53:2–3):

> Ty han rinner up för honom såsom en widja och såsom en rot utur torro jord, han hafwer ingen skapnad eller dägelighet, wi såge honom, men der war ingen den skapnad, som oss kunde behaga. Han war den allraföraktadaste och wanwyrdaste, full med wärk och krankhet: han war så föraktad, att man gömde bort ansiktet för honom, derföre aktade wi honom intet.

Jungfru Maria För trettio silfverpenningar.

Judas Ischarioth En eländig summa.

Jungfru Maria Ja! [*Fixerar honom.*] Du skulle blott veta, Judas Ischarioth! Jag såg det komma. Jag visste godt han skulle dö en dag, och mycket snart tillika. Förberedd hade jag länge varit. Men icke på detta!

Judas Ischarioth Jag har inga ord at skänka.

Jungfru Maria Jag har icke bruk för allmosor.

Judas Ischarioth Nej! Döda mig, Maria! Krossa mig under din fot! Stampa mig ned i marken, bespotta mig och lät mig ligga!

Jungfru Maria Jag gjorde det med billigt välbehag!

Judas Ischarioth Du vil då tvinga mig at lefva!

Jungfru Maria Vi måste alla lefva! Tro icke du är förskonad!

Judas Ischarioth Ja, jag skal lefva. Jag skal oka detta nya elände, stapla denna börda ofvanpå de öfrige. Var lugn för at jag lider mer än din son.

Jungfru Maria Det hoppas jag!

Judas Ischarioth Det får du hoppas, Maria.

Jungfru Maria Jag ger dig min sorg och min smärta!

Judas Ischarioth Jag förlåter dig det.

Jungfru Maria Min klagan och min jemmer!

Judas Ischarioth Jag tar det. Och jag bär det.

Jungfru Maria Min gråt och min tandagnisslan!

Judas Ischarioth Allt skal jag bära med samma sagtmod. Lät mig påtaga dit lidande! [*Sjunker til jorden.*]

Jungfru Maria [*Confunderad.*] Och dock inbillade han sig, at han påtagit sig hela menskligheten elände! Han bar menskligheten som et

ok, och du skal nu bära honom! Bära — intil Yttersta Domen, i hvilken vi alla samkas!

Judas Ischarioth Samkas — och endas!

Jungfru Maria Jag förnekar icke det jag tror, at du lider mer än hvad han någonsin gjorde under korsets plågor. Och du kommer at lida än mer för evinnerlig tid. Thy slägte efter slägte, menniskjoled på menniskjoled, skola, så länge verlden består, ropa dit enda och eviga namn: *Förrädare!*

Judas Ischarioth [*Krälar på marken, gråter hejdlöst.*] Det *är* fullbordadt!

Jungfru Maria Det må nu vara huru det vil med den saken. Jag skal fara, fara långt härifrån, mot mina hemtragter vid Capernaum, at åter skåda Galileens stränder…

Judas Ischarioth Gack i frid, menniskjodotter!

Jungfru Maria [*Rätar på sig.*] Det skal jag. [*Bereder sig at gå.*] Judas? Hvad tänker du dig köpa för de trettio silfverpenningarne?

Judas Ischarioth De äro icke längre mine. Jag har skänkt dem til de leprasjuke.

Jungfru Maria Ljug på han!

Judas Ischarioth [*Sarcastisk.*] Eller skulle jag kanske spara dem? Efter tionde resan lär jag hafva nog för en amphora smörjelseolja![4]

Jungfru Maria På den puncten gifver jag dig rätt. Det var et vedervärdigt slöseri jag aldrig skådat maken til… [*Går.*]

Scen 10.

[*Den Blinde, den Stumme och den Halte in.*]

[4] Marc. 14:3–9.

Den Halte Ären J Guds Son, den store Propheten?

Judas Ischarioth Nej.

Den Blinde Ären J Frelsaren Messias?

Judas Ischarioth Nej!

Den Blinde Ären J Snickaren Jesus, Predikanten?

Judas Ischarioth Icke det heller!

Den Halte Hvem ären J då?

Judas Ischarioth Jag är Judas Ischarioth.

Den Blinde Den känner jag icke. Sjelf är jag en blind stackare. Detta är en stum sate från Sebaste.

Den Halte Jag är en halt och lytt man från Cæsarea. Hvar är han då, denne märkvärdige Jesus?

Judas Ischarioth Jesus Christus finns ej mer. Nu finns blott Judas.

Den Halte Det var icke godt at höra, thy vi hafva kommit lång väga ifrån. Vi tänkte, det icke vore för mycket begärt, at anhålla om handpåläggning...

Judas Ischarioth Handpåläggning!

Den Halte Man hoppades, i all ödmjukhet, at det kanske en smula kunde lindra vår nöd...

Den Blinde Icke för at vi så noga veta, huru dessa miracler tilgå, men man säger, at det vore nog at vidröra en flik af hans mantel, at upstånda ifrån de döde.

Judas Ischarioth Jo tack! Det vore allt et miracle det!

Den Blinde Rykten hafva färdats öfver land och rike. Det berättas, om huru blinda få synen åter, döfva höra, stumma tala...

Den Halte Och lama gå!

Judas Ischarioth Man måtte ha förblandat min fordne läromästare med någon annan. Jesus från Nazareth var predikant, en högst förnämlig sådan, men icke medicus. Han kände icke en rad græska.

Den Halte Hvad är då skedt med denne predikare?

Judas Ischarioth Han är död. Han finns icke mer.

Den Blinde Finns icke mer!

Judas Ischarioth Jag hamrade in spikarne i hans handleder!

Den Blinde Han yrar!

Judas Ischarioth Jag piskade honom framför mig hela vägen til Golgatha; det är den ohyggliga Hufvudskalle Platsen! Jag spikade fast honom på korset. Af egin kraft dref jag bultarne genom hans hvita handleder, och jag njöt af hans plåga. Jag hånade hans skräck och jag skrattade åt hans skrik. Och då han hängde fastnaglad och aldrig mer kunde röra mig, böjde jag mig ned deröfver at kyssa honom på mund. Hans ögon voro då slutne, och jag vet icke, huruvida han ännu var vid sans. Rysansvärdt var det, men jag är glad, at det är gjordt.

Den Halte J ären själssjuk, arme man! Ert lidande är större än vårt!

[*Den Stumme famnar försigtigt Judas Ischarioth.*]

Judas Ischarioth Ja, jag är sjuk i själen. [*Til den Blinde.*] Lät se dina ögon, mit barn! Ack! beslöjade allt sedan de spädaste år, derom kan intet tvifvel råda! Jag kan icke hela dem. Ingen kan. [*Til den Stumme.*] Din tystnad kommer tvifvelsutan at vara för lifvet. Jag kan icke gifva dig talet, huru gerna jag det än månde vilja. [*Til den Halte.*] Dit ben, min vän, och din fot, ha de någonsin tjenat annat än til hinders? Rädda dem förmår jag ej. Nej, intet står at göra! Det finnas inga lätta vägar. Hvarje väg til målet är lika tung, det är blott bördan, der omfördelas... Miracler, ville ni kalla dem. En vardande och mera uplyst tid skal kalla dem

Wetenskap. Men intil des, förlåt! Förlåt. Men sådant är lifvet: fyldt utaf plågor. Vi hafva alla vårt kors at bära. Vi hafva alla vår jemmer. Hvad nyttar at klaga? Hvartil syftar vår gråt? Lef, så at ni intet ångrar, sade en menniskja mig, kanske den klokaste och godaste jag någonsin mött. Måhända är lifvet icke all tid så gladt, och sannerligen är det icke enkelt, om man är blind, döf, dumb, halt eller lytt; men likväl måste det lefvas. Kom, sätt er omkring mig. Lät mig förtälja er sagan — eller fabeln, parabeln, hvad ni vil — om Himmelriket!

Domens Dag nalkas, och på den skola vi alla blifva dömda; den högste såväl som den lägste. Är det Gud, som skal dömma oss? Hvilken är denne Gud, denna mystiska abstraction bortom tid och rum? Ingen vet. Hvi tjena et väsen, der ingen sett och ingen hört af, när så mycket elände och lidande finnas jemte oss i den verld vi bebo? Hvartil tjenar, at bygga tabernacler och upresa tempel inför en fjerran himmel, när jorden är vår at plantera och vårda? Denna jord och des befolkning, de äro de kroppar Gud har utvalt åt sig. Herren Adonai är din nästa, Herren Adonai lefver i menniskjorna kring oss, och af desse skola vi ock blifva dömde. Tiggaren och skökan, gatans skarn, skola en dag besluta om vårt öde, thy allt hvad vi åsamka desse minste ibland oss, det åsamka vi Gud Fader sjelf. Herren är allt och alla, och alla finnas vi til i Herren.

Si, himlen är ej blott en himmel, utan fastmer en Regnbåge, i hvilken alla färgor sämjas, et strålande spectrum af den hvita oskulden, hvilken är Gud. Thy der finns icke lidande mer, ej eller misssämja, och den ene är broder och syster til den andre. Man säger, det himlen vore så som et granatäppelträd eller et qvittenträd. Intetdera och beggedera, säger jag er. Himlen är så som et prägtigt Fruktträd, hvari de rundaste, saftigaste frukter af alla sorter och smaker trängas i öfverflöd. Och enhvar skal då duga lika väl som en ann. Himmelriket är en pragtfull gyllene Krona, rikt smyckad med ädla stenar af de mest intagande och skimrande couleurer. Och ingen juvel skal då vara den andre förmer. Her-

ren Gud är icke tro, icke hopp, icke kärlek, ödmjukhet, barmhärtighet, eller någon annan af de prisade dygder, utan allt i en evig och salig sammanblandning. Herren Gud är allt, och han finns i oss alla. Han *är* oss alla. Och alla hafva vi således vår platz at fylla. Alla hafva vi vår form och function, och alla hafva vi en rôle at besätta i den ofattbara piècen up å Lifvets stora scen, hvars fulla intrigue och endalykt allenast des auctor känner. Några utaf oss spela tragique, andra comique; åter andra nöya sig med den anspråkslösa rôlen af publique. Men alla äro vi oundgängliga brickor i detta oendliga Glasperle Spel; alla och enhvar en oumbärlig kugge i et obegripligt cosmiskt machinerie, som snurrar och snurrar kring himlahvalfvets axel i den mest svindlande fart. Si der något at förtrösta på!

Nu gack, mina barn! Herren skal vara er herde och er skal intet fattas. [*De trenne gå.*] Mig återstår allenast et fattigt at beställa... i största afskildhet... och djupaste hemlighet.

Scen 11.

[*Musique: Kjell Höglund,* Gennesareths Sjö.]

Judas Ischarioth

Rötterna bli starka när det blåser.
Luften blir friskare när åskan går.
Det blåser på Gennesareths Sjö
och likaså på Galerie Bleue.

Dina kyssar smaka smultron och mjölk.
Drömmen skal brinna om et annat lif.
Låt dit hjerta slå et extra slag!
Låt oss hoppas at det snart blir dag!

Mina minnen är som körsbär i punch

och det rinner som en flod i min inre verld.
Låt mig gråta, låt mig vara i fred
och bränna mina böcker som ved!

Jag ser framåt, jag ser upåt, jag är varm.
Det förflutna tornar up som en ouverture.
Våra lif bli til sist i harmonie
med den verld vi ha at lefva i.

Får jag se, låt mig känna! Kan jag tro,
har jag mod at försvinna i en tyst minut.
Jag ser fyrar blinka här från min balcon.
Tänk på mig nån enstaka gång!

Vi är många som är här på vernissage
och vi dricka litet portvin och tugga kex.
Det blåser på Gennesareths Sjö
och likaså på Galerie Bleue.

Det är roligt at så många ville komma.
Drömmen skal brinna om et annat lif.
Vi visa några målningar i blått,
men konstnären har visst redan gått.

Mit yttre är en hvitmenad graf.
I mit inre är det fullt med de dödas ben.
Det blåser på Gennesareths Sjö
och likaså på Galerie Bleue.

Kan du minnas vår sommar i Palalda?
hur vi målade i olja och skrattade så godt?
Jag kan höra åskan mullra i det blå
och det blåser så jag knappast kan stå.

Jag skal göra några sista calculer
och studera förloppet i et experiment.
Om förändringarne stöda theorien,

så kan vatten förvandlas til vin.

Jag har funnit några papper i en graf.
Det är bortglömda rester från en svunnen culture.
Jag vil tyda dessa gamla fragment,
som om ingen ting väsendtligt har händt.

Säg, hur många secunder har jag på mig?
innan dimman förhindrar mig at komma iväg?
Kan det möjligen förhålla sig så,
at det redan är för sent at gå?

Jag har packat personliga articlar.
Jag har skrifvit et bref til den det wederbör.
Jag skal göra hvad jag kan och litet til,
och sedan får det bli som det vil.

Jag går ner mellan Sphinxens båda framben
för at möta det öde som är skräddarsydt.
Ægyptens drottning väntar i sin loge
och hon fingrar på en silfver-broche.

Jag skal stilla alla stormar i min själ.
Bara dyningar skal gunga i godan ro.
I mit sinne skal orcanerna dö
— vackert väder på Gennesareths Sjö.

[*Går.*]

Scen 12.

[*Solen i zenith. Jacobus in med skriftafla och pergamentsrullar. Slår sig ned at sortera rullarne. Synes anteckna då och då, samt anställa correcturer med lätt hand.*]

Johannes Evangelista [*In, likaledes medförande pergamentrullar.*]

Hvad gör du, broder?

Jacobus Santiago Jag skrifver.

Johannes Evangelista Det kan jag godt se! Hvad skrifver du?

Jacobus Santiago Jag arbetar på et Evangelium. En förkunnelse.

Johannes Evangelista Tenez!

Jacobus Santiago Hör up med dina latinismer!

Johannes Evangelista C'est presque tenace... Lät höra hvad du skrifver!

Jacobus Santiago Det är intet färdigt än.

Johannes Evangelista [*Hugger en rulle pergament.*] Hvad är detta? "Man fant dervid flere tecken: råttorna hade söndergnagit förlåten til templet."

Jacobus Santiago Så var det! Jag hörde det från slafvarne.

Johannes Evangelista Du är en låche, broder! Råttorna söndergnagit? Du plaisanterar! Lät den remna![5]

Jacobus Santiago Men det var icke så!

Johannes Evangelista Hvad Gud icke skapat, kan menniskjan förbättra. Någon stor författare är du icke. Och hvad är detta? "Hela verlden nedsunken i sorg."

Jacobus Santiago Nog syntes det mig så.

Johannes Evangelista Var verlden nedsunken i sorg? Verkligen?

Jacobus Santiago [*Slingrar.*] At hafva förlorat en vän och mästare åt pöbelns grymma försorg, det var måhända det tyngsta slag, der någonsin drabbat mig.

[5] Marc. 15:38.

Johannes Evangelista Nå! så hvi icke låta et mörker falla öfver himlanom, varande i trenne timmar?[6] Minns du icke den natt under våra fjerran pojkår, då månen förmörkades? Verlden badade i blodrödt ljus. Lät dig inspireras!

Jacobus Santiago Men det vore lögn!

Johannes Evangelista Ho skal säga emot dig?

Jacobus Santiago Ögonvittnena! Hela Jerusalem vet bättre besked.

Johannes Evangelista Om trettio år äro de alle döde. Hvem skal då contredisera dig?

Jacobus Santiago Hvilken fåntratt skulle väl tro på slika sagor? Äfven den menskliga godtroheten vet gränsor.

Johannes Evangelista Man skal säga det är en litterair figure. Beskrif, huru mörkret föll öfver jorden. Måhända det endast tycktes dig så, och denna licentia poetica må ingen dig förtänka. Måhända drifver du en allegorie, afsedd allenast för de qvickaste hufvuden. För öfrigit skola fåntrattar ständigt finnas. Gifvas det kanske icke bokstafstroende, ännu i vår uplysta tid, hvilka hålla de fnoskiga sagorna om Adam och Hewa för högsta och djupaste sanning?

Jacobus Santiago Tror du på sagorna om våra förfäder, Johannes, broder?

Johannes Evangelista Jag tror på sagornas existence, thy denna är ju alldeles obestridlig. Huruvida hvad de förtälja är sant eller icke, derom uttalar jag mig ej, ehuru jag godt kan tro, dessa märkliga händelser timat i minst en mensklig individus hjerna...

Jacobus Santiago Det är rigtigt. En menniskja nedskref dem. Och det är ju alls ingen hemlighet, hvarför menniskjor skrifva böcker...

[6] Marc. 15:33.

Johannes Evangelista Har du sett Maria?

Jacobus Santiago Nej. Men söker du henne, så skynda dig. Hon skal straxt fara til Galileen.

Johannes Evangelista Jag söker henne icke. Men man sade mig, hennes make vändt åter från fremmande land... [*Läser åter i pergamentet.*] Sacré diable! Sjelf har jag nedtecknat berättelser om huru blinda sågo, döfva hörde, stumma talade. Han botade lama och spitelska, och marcherade öfver vattnet i Gennesareths Sjö lika som på fasta marken. Du kan icke presentera denna välling för massorna! Ingen concordance emellan våra versioner skola finnas! Huru tänkte du dig få folket at omvända sig?

Jacobus Santiago Genom at säga sanningen.

Johannes Evangelista Det är icke hvad folket vil hafva! De söka en ledare, en prophet. De längta efter sin Messias. Nå, din skrift är icke direct dålig. Jag har läsit betydligt värre versioner af vår förkunnelse.

Jacobus Santiago Hvad har du sjelf författat? Lät se!

Johannes Evangelista Det är icke klart än!

Jacobus Santiago Det vet jag godt! Lät se!

Johannes Evangelista [*Får motvilligt fram en rulle pergament.*] Jag läse! Alltså:

> I begynnelsen war Ordet; och Ordet war när Gudi; och Gud war Ordet.[Joh. 1:1]

[*Jacobus häpnar.*] Thy han var Ordet!

Jacobus Santiago Han — var — "Ordet"?

Johannes Evangelista Ja! Hvilka merveiller ligga icke fördolde häri! Och sedan: huru han framföddes af en jungfru, utförde miracler, grundade en kyrka, offrade sig af egin fri vilja för menniskjans skuld, upstod

från de döda, och nedsteg från Himlen. En cult har framfödts denna dag!

Jacobus Santiago Lät se! [*Nappar rullen. Läser.*] Jag finner här i capitel 2, huru Jesus "räddade bröllopps festen"? Har jag intet minne utaf?

Johannes Evangelista Det är en parabol.

Jacobus Santiago Hyperbol, menar du? Drifver du med mig? Vattnet blef til vin! Tänk hvilken pelare! Hvi icke beskrifva, huru sanden blef til guld, at tilfredsställa kejsarens penningtörst? Skulle då detta inspirera vördnad? Frugtan inför Herren? Hafva jordens folkslag at bäfva i andagt, då då hugnas med dessa underrättelser? Skola de nedfalla i dyrkan af den muntre festprissen från Nazareth, hvilken ogerna ser fylltrattarnes strupar gro igen?

Johannes Evangelista Hvi icke? Jag ser det så som et temmeligen handfast miracle, der icke låter sig utan vidare förnekas. En effet, jag finner det både klämkäckt och påhittigt, och jag är rätt nöyd deröfver.

Jacobus Santiago Det räcker! Jag förbjuder dig utgifva denna smörja! Infantilt trams copulerande med abstracta tossigheter! Intet vettigt ord finns häri!

Johannes Evangelista Du har icke läsit de græske philosopherna!

Jacobus Santiago Nej, och det har icke pöbeln heller! Du glömmer din upgift!

Johannes Evangelista Smörja kallar du det?

Jacobus Santiago Sörja och smörja! Ja!

Johannes Evangelista [*Brister i gråt.*] En annan tid skal bättre förstå mig. En vardande tid skal applaudera den sköna konsten och kunna njuta den abstracta metaphoren, den piquanta liknelsen, utan at låta

dem nedsolkas af en enfaldig populace, der läser bokstaf för bokstaf och intet derutöfver.

Jacobus Santiago Broder! Jag förstår, det har icke varit enkelt för dig. [*Skummar pergamentet.*] Och hvad är detta jag läser på slutet? [*Johannes tiger.*] Hvad! Svara då!

Johannes Evangelista Det var så det var! Var det icke alldeles nyss den omutliga sanningen, som måtte nedtecknas?

Jacobus Santiago Hör icke hit! Är du fullkomligt rasande?

Johannes Evangelista [*Snyftar.*] Jag måste skrifva hvaraf hjertat är fullt! Det är min therapi! Lät mig! Unna mig detta enda utlopp för mina känslor!

Jacobus Santiago Detta vanvördiga måste bort! Jag skal rifva den!

Johannes Evangelista Nej! Icke rifva!

Jacobus Santiago [*Gör en åtbörd at rifva pergamentet, men veknar.*] Det får icke gifvas ut!

Johannes Evangelista Nej!

Jacobus Santiago Lofva! Det får icke spridas!

Johannes Evangelista Nej! Jag skal icke! Icke på många år! Icke så länge du lefver!

Jacobus Santiago Aldrig någonsin!

Johannes Evangelista Aldrig? [*Föga öfvertygande.*] Nej, aldrig — någonsin. Jag lofvar.

Jacobus Santiago [*Suckar.*] Nå! så behåll documentet!

[*Lång tystnad. De hopsamla hvardera sina egodelar.*]

Johannes Evangelista Jacobus, broder? Quo vadis?

Jacobus Santiago Jag skal fara til Antiochia Cæsareia at uprätta en församling. Staden är til brädden full af hedningar... Afgudadyrkan lär hafva antagit nya proportioner. Gyllene kalfvar äro ej mera à la mode; fetishen man för närvarande vördar är en eländig liten trasdocka utan vare sig kläder eller anlete, hvilken påstås kunna bota sjukdom och elände genom sin blotta beröring. Fan tro't!

Johannes Evangelista Maria lär hafva hårda dagar, hvilket påstås vara orsaken til hennes snara afresa. All den läkekunnoghet Jesus *icke* egde, inbillar man sig nu ha öfverförts til des mor, i någon sorts inverterad arfssynd. Hon törs icke mera visa sig ute på Jerusalems gator och längtar efter landsbygdens stillhet. Sjelf skal jag afresa til Samarias land. Jag lofvade accompagnera Simon Petrus dit. Man talade om at envoyera en delegation til Rom, syndernas näste. Jag tror, det är hvad vår läromästare skulle önskat... [*Tiger länge.*]

Jacobus Santiago Nå, så far väl då! [*Går långsamt mot scenens utgång.*]

Johannes Evangelista Far i frid, broder! Jag älskar dig.

Jacobus Santiago [*Stadnar up.*] Och — Johannes?

Johannes Evangelista Jacobus?

Jacobus Santiago Skrif icke *erao*. Skrif *agapao*.

Johannes Evangelista *Agapao*?

Jacobus Santiago Ja, *agapao*. Thy för wisso var du den lärjunge Jesus älskade.

[*Jacobus vandrar ut. Rideau.*]